

GODS WERK
DOOR
Richters

In deze periode werd het volk Israël geleid door leiders die door God waren geroepen en door Zijn kracht de bevrijding van Zijn volk bewerkstelligden. Hoewel de gebeurtenissen die toen plaatsvonden misschien niet zo wonderbaarlijk leken als die tijdens de Exodus, bleef het een tijd waarin Gods hand herhaaldelijk zichtbaar was in verbazingwekkende daden. Het verhaal van Debora en Barak, de overwinning van Gideon met slechts 300 mannen, en de ervaring van Simson, die met bovennatuurlijke kracht werd bekleed om Israël te bevrijden, evenals andere wonderen, vonden plaats in deze fase van de geschiedenis.

GODS WERK
DOOR
Richters

SABBATSCHOOLLESSEN
EERSTE KWARTAAL 2025

Voorwoord

Vlak na het Bijbelboek Jozua vertelt het boek Richteren het verhaal van Israëls verdeling en verovering van het beloofde land. Dit was in de tijd van Jozua nog niet voltooid, dus waren de individuele stammen verantwoordelijk om de Kanaänieten tegemoet te treden en hen te verdrijven. De Bijbelse geschiedenis laat echter zien dat niet alle stammen in staat waren om de overgebleven Kanaänieten, die de aan hen toegewezen gebieden bewoonden, te overwinnen. Sommigen hielden vol en voltooiden het werk, maar anderen waren zwak en slaagden er niet in om hun gebieden onder controle te krijgen. Dit leidde tot zeer moeilijke gevolgen, want sommige Israëlieten leefden in de nabijheid van de heidenen en beoefenden zelfs hun cultus-aanbidding, waardoor ze de ware God vergaten en door hen gedomineerd werden.

De richters waren actief in de middenperiode tussen de intocht en bezetting van het beloofde land onder Mozes en Jozua en de tijd van de koningen. Vier tendensen herhaalden zich voortdurend in deze periode: (1) afvalligheid van God en Zijn wil, (2) invasie of bezetting door vreemde naties die gedurende vele jaren de heerschappij over Israël kregen, (3) roepen tot de Heer om hulp en bevrijding van hun vijanden, en (4) de roep van de Heer om een richter om het volk te leiden en het land te bevrijden van de invallers. Dit ging zo een paar eeuwen door, van ongeveer 1400 tot 1050 voor Christus.

Iets anders dat de tijd van de richters kenmerkte, was een gebrek aan continuïteit. Wanneer een richter stierf, volgde de volgende hem niet onmiddellijk op. Er waren vaak gaten van tientallen jaren, waarin er geen persoon was tot wie het volk zich wendde voor nationale leiding. Aan de ene kant zorgde dit ervoor dat ze meer afhankelijk waren van God dan van de mens, maar aan de andere kant leidde het vaak tot instabiliteit en verwarring. Als een richter zijn ambt niet goed uitvoerde, duurde het niet lang voordat de trouw van het volk wegviel. Daarom zei de Schrift vaak, na het vertellen over moeilijke en twijfelachtige situaties: “In die dagen was er geen koning in Israël: eenieder deed wat juist was in zijn ogen.” Richteren 17:6; 21:25.

Daarom zien we, net als toen het volk in de woestijn was, dat de periode van de richters er een was van zowel licht als duisternis. God verrichtte buitengewone, wonderbaarlijke gebeurtenissen voor Zijn volk en zodra de sterke man die de Heer gebruikte weg was, viel het volk terug in afvalligheid. We kunnen zeggen dat dit aan de ene kant de geschiedenis was van de zwakheid en kwetsbaarheid van de mens, die trouw en gehoorzaamheid beloofde maar zich niet aan zijn woord hield, terwijl aan de andere kant Gods trouw werd gezien in het houden van Zijn beloften ondanks de onwaardigheid van het

volk. In die zin is de les die we uit het boek Richteren kunnen leren – van tegenspoed naar bevrijding – de praktische uitvoering van het vers: “Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren.” Psalm 50:15.

In deze periode werd het volk Israël geleid door leiders die door God waren geroepen en door Zijn kracht de bevrijding van Zijn volk bewerkstelligden. Hoewel de gebeurtenissen die toen plaatsvonden misschien niet zo wonderbaarlijk leken als die tijdens de Exodus, bleef het een tijd waarin Gods hand herhaaldelijk zichtbaar was in verbazingwekkende daden. Het verhaal van Debora en Barak, de overwinning van Gideon met slechts 300 mannen, en de ervaring van Simson, die met bovennatuurlijke kracht werd bekleed om Israël te bevrijden, evenals andere wonderen, vonden plaats in deze fase van de geschiedenis.

Wanneer we echter over de richters studeren, moeten we niet denken aan functionarissen zoals we die vandaag de dag kennen – mensen die jarenlang rechten hebben gestudeerd en vervolgens, na het behalen van hun diploma, in rechtbanken werken om de wetten van de staat toe te passen. De richters in de Bijbel waren charismatische mensen die rechtstreeks door God geroepen waren; ze waren toegerust met moed, geloof en soms zelfs buitengewone kracht om te laten zien dat redding, bevrijding en onafhankelijkheid uitsluitend van God komen. De volgende verzen leggen uit hoe deze mannen door God werden geroepen, geleid en gekwalificeerd.

“En de HEERE deed richters opstaan, die hen verlostten uit de hand van hen die hen plunderden. Zij luisterden echter ook niet naar hun richters, maar gingen als in hoererij achter andere goden aan en bogen zich voor hen neer. Al snel waren zij afgeweken van de weg die hun vaders gegaan waren, toen die luisterden naar de geboden van de HEERE. Zij deden zo niet. En wanneer de HEERE voor hen richters liet opstaan, was de HEERE met de richter en verlostte Hij hen uit de hand van hun vijanden, al de dagen van de richter, want het berouwde de HEERE vanwege hun gekerm over hen die hen onderdrukten en die hen in het nauw brachten.” Richteren 2:16-18.

Dit is verbazingwekkend. Vandaag de dag is het probleem van de invloed van de wereld op Gods volk niet minder dan dat van de heidense Kanaänieten op het volk Israël. Toen hadden de richters en het volk vijanden te verslaan; en wij hebben ook vijanden. Hoe zullen wij ons tot deze situatie verhouden? Zullen we zijn zoals de stammen, die opgaven en de zekerheid van de goddelijke verkiezing verloren, of zoals zij die vertrouwden op Gods hulp en hard werkten om de overwinning te behalen? De Heer, die destijds de richters riep en hen met Zijn kracht bekleedde, kan en zal hetzelfde doen in onze tijd.

Mogen daarom de ervaringen die in het boek Richteren naar voren worden gebracht en die in het komende half jaar in de Sabbatschool worden bestudeerd, ons dichterbij de Heer brengen, zodat ook wij overwinnaars zullen zijn en uiteindelijk zullen zeggen zoals zij en zoals de apostel Paulus: “Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad.” 2 Timótheüs 4:7, 8.

De broeders en zusters van de Generale Conferentie en de Predikersafdeling

Sabbatschoollessen

Eerste kwartaal 2025

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
1. De beloften van het volk.....	5
2. Een onvolledige verovering	11
3. Israël op de proef gesteld.....	16
4. Israëls ontrouw	22
5. Othniël, Ehud, en Samgar	28
6. Debora en Barak.....	34
7. Bevrijdingslied	40
8. De roeping van Gideon	46
Zendingsbericht van de afdeling Evangelisatie van de G.C.....	52
9. Overwinning met weinigen.....	55
10. Intern en extern conflict	62
11. Abimelech en Jotham.....	68
12. Tola en Jaïr – Richters van Israël.....	76
13. Jefta door God gebruikt om Israël te bevrijden	81
Zonsondergangen	88

- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:**
De Generale Conferentie van de International Missionary Society
Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org
- **Auteur van dit kwartaal:**
Antonino Di Franca
- **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
- **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
e: Rehoboth@ZDAreformatie.org i: www.zdareformatie.org
- **Abonnementen:** Elk najaar wordt een bestelformulier uitgegeven. Hierop kunt u aangeven dat u voor het aankomend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement vindt u op dat formulier. De betaling verloopt via een factuur die automatisch door zendingshuis ‘Rehoboth’ wordt toegestuurd. Op het formulier kunt u aangeven of u in één keer of per kwartaal wilt betalen.
- **Digitale sabbatschoollessen:**
NL: <https://zdareformatie.org/index.php/tijdelijke-mediatheek.html>
EN: <http://sda1844.org/publishing/>
ES: <http://asd1844.org/publicaciones/>
- **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid te vergroten, gebruiken wij voor de Sabbatschoollessen de *Herziene* Statenvertaling. We adviseren echter altijd de Statenvertaling erbij te houden, omdat deze leidend blijft bij de verdediging van onze geloofsprincipes.

**De speciale sabbatschoolcollecte is
bestemd voor het Boliviaanse veld**

Geef uw gave vanuit uw hart zoals God u gezegend heeft!

1^e Les

Sabbat 4 januari 2025

Sabbatbegin 16.42 ^{u.} ↔ 16.43 ^{u.}

De beloften van het volk

“Beloften worden gewaardeerd op grond van de eerlijkheid van degene die ze doet. Veel mensen doen beloften om ze alleen maar te breken, om het hart, dat erop vertrouwt, te bespotten. Zij, die op zulke mensen steunen, doen dit op gebroken rietstengels. Maar God staat achter de beloften die Hij doet. Hij denkt steeds aan Zijn verbond en Zijn waarheid blijft tot in alle geslachten (MS 23, 1899).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 614, 615.

ZONDAG

Gods zegeningen over Zijn volk

1. **Op welk punt begon Jozua – terugkijkend op het verleden – de zegeningen op te schrijven die God aan Zijn volk had gegeven? Jozua 24:3, 4, eerste gedeelte.**

Jozua 24:3, 4a *Toen nam Ik uw vader Abraham van de overzijde van de rivier en liet hem door heel het land Kanaän gaan. Ik maakte zijn nageslacht talrijk en gaf hem Izak. En aan Izak gaf Ik Jakob en Ezau. ...*

“God verdeelt Zijn gaven zoals het Hem behaagt. Hij schenkt de ene gave aan de een, en een andere gave aan de ander, maar alles voor het welzijn van het gehele lichaam. Het is in Gods orde dat sommigen dienstbaar zullen zijn in de ene tak van het werk en anderen in andere – allen werkend onder dezelfde Geest. De erkenning van dit plan zal een bescherming zijn tegen wedijver, trots, afgunst of minachting van elkaar. Het zal eenheid en wederzijdse liefde versterken.” –*Counsels to Teachers, Parents and Students*, blz. 314, 315.

2. **Hoe greep Hij in toen – na Zijn wonderbaarlijke bevrijding van Israël – de Egyptenaren hen weer in slavernij wilden brengen? Jozua 24:6, 7.**

Jozua 24:6, 7 *Toen Ik uw vaders uit Egypte geleid had, kwam u bij de zee, en de Egyptenaren achtervolgden uw vaders met wagens en ruiters, tot aan de Schelfzee. Toen riepen zij tot de HEERE, en Hij maakte een duisternis tussen u en de Egyptenaren; en Hij deed de zee over hen komen en bedekte hen. En uw ogen hebben gezien wat Ik in Egypte gedaan heb. Daarna hebt u vele dagen in de woestijn gewoond.*

“Dat Lam wiens toorn zo verschrikkelijk zal zijn voor de verachters van Zijn genade, zal genade en gerechtigheid en liefde en zegen zijn voor allen die Hem hebben ontvangen. De wolkkolom die donker was van schrik en wrekende toorn voor de Egyptenaren, was voor het volk van God een vuurkolom van helderheid. Zo zal het ook zijn voor het volk van de Heer in deze laatste dagen. Wat licht en heerlijkheid is voor Zijn gebodenhoudende volk, is duisternis voor de ongelovigen. Zij zien dat het een angstaanjagende zaak is om in de handen van de levende God te vallen. De arm, lang uitgestrekt, sterk om allen te redden die tot Hem komen, is sterk om Zijn oordeel uit te voeren over allen die niet tot Hem willen komen om leven te hebben. God geve dat zolang er nog genade is, zolang de stem van de uitnodiging nog gehoord wordt, er een bekering tot de Heer zal zijn. De zekere voorziening is gemaakt om elke ziel te beschermen en degenen die Zijn geboden hebben gehouden te beschermen totdat de verontwaardiging voorbij is.” –*That I May Know Him*, blz. 356.

3. **Wat beloofde de Heer zodat Kanaän bevrijd zou worden van zijn corrupte inwoners? Jozua 24:12.**

Jozua 24:12 *En Ik zond horzels voor u uit, die hen van voor uw ogen verdreven, zoals eerder de beide koningen van de Amorieten verdreven werden. Dat gebeurde niet door uw zwaard en ook niet door uw boog.*

“God had Zijn volk in Kanaän geplaatst als een machtig bolwerk om het toenemend zedelijk bederf tegen te gaan, zodat dit niet de hele wereld zou overspoelen. Als Israël trouw zou zijn aan God, wilde God dat het overwinnend zou blijven. Hij zou grotere volken dan de Kanaänieten in hun macht geven. De belofte luidde: ‘Indien gij heel dit gebod, dat Ik u heden opleg, zeer naarstig onderhoudt, de Here uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat en Hem aanhangt, dan zal de Here al deze volken voor u wegdrijven, zodat gij het gebied van volken, groter en machtiger dan gij, in bezit zult nemen. Elke plaats die uw voetzool betreedt, zal van u zijn; van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat tot de westelijke zee toe zal uw gebied zich uitstrekken. Niemand zal vóór u standhouden; de Here, uw God, zal schrik en vrees voor u leggen op het gehele land dat gij betreedt, zoals Hij u heeft toegezegd.’ Deuteronomium 11:22-25.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 496.

WOENSDAG

4. Wat zei God over hoe ze hun bezittingen in Kanaän kregen? Jozua 24:13.

Jozua 24:13 *Zo heb Ik u een land gegeven waarvoor u zich niet ingespannen hebt, en steden die u niet gebouwd hebt, en u woont erin. U eet van wijngaarden en olijfbomen die u niet geplant hebt.*

“De Hebreeuwse natie werd in nauwe relatie tot God gebracht, als een bijzonder volk, een heilige natie. De Heer gaf aan Israël bewijzen van Zijn aanwezigheid, opdat zij Zijn naam zouden vrezen en Zijn stem zouden gehoorzamen, en opdat zij zouden weten dat Hij hen naar het beloofde land leidde. De kracht van God, die op zo’n opmerkelijke manier geopenbaard was in hun bevrijding uit Egypte, werd van tijd tot tijd gezien tijdens al hun reizen.” –*Signs of the Times*, 19 juli 1899. “Als bevestiging van het verbond tussen God en de mens gingen een rokende oven en een vurige fakkel, symbolen van Gods tegenwoordigheid, tussen de stukken door, waardoor ze volkomen verteerden. En opnieuw hoorde Abraham de stem, die bevestigde dat het land Kanaän gegeven zou worden aan zijn nakomelingen ‘van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 110.

Afgoden weggedaan

5. **Wat zou het volk, in overeenstemming met Jozua's oproep, uit hun leven en land moeten verwijderen? Jozua 24:14, 15.**

Jozua 24:14, 15 *Nu dan, vrees de HEERE, dien Hem in oprechtheid en trouw, doe de goden weg die uw vaders gediend hebben aan de overzijde van de rivier en in Egypte, en dien de HEERE. Maar als het in uw ogen kwalijk is de HEERE te dienen, kies voor u heden wie u zult dienen: óf de goden die uw vaders, die aan de overzijde van de rivier woonden, gediend hebben, óf de goden van de Amorieten, van wie u het land bewoont. Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!*

“Sommigen aanbaden nog in stilte afgoden en nu trachtte Jozua hen ertoe te brengen het besluit te nemen deze zonde in Israël uit te bannen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 474.

“Toen Jozua het einde van zijn leven naderde, overzag hij het verleden om twee redenen – het Israël Gods ertoe te brengen dankbaar te zijn voor de duidelijke openbaringen van Gods aanwezigheid tijdens al hun reizen en hen tot ootmoed van geest te brengen door een besef van hun onrechtvaardige morren en klagen en hun nalatigheid in het volgen van de geopenbaarde wil van God. Jozua gaat verder met hen ernstig te waarschuwen tegen de afgoderij om hen heen. Ze kregen de waarschuwing geen omgang te hebben met afgodendienaars, geen huwelijken met hen af te sluiten of op andere wijzen zich in gevaar te begeven om door hun gruwelen te worden aangetast en verdorven. Ze kregen de raad zelfs de schijn van het kwaad te vermijden, om niet met de zonde te spelen, want dat was de zekerste weg om onder te gaan in zonde en vernietiging. Hij liet hen zien dat verwoesting het resultaat zou zijn als ze God zouden verlaten, en omdat God trouw was aan Zijn beloften, zou Hij ook trouw zijn in het uitvoeren van Zijn dreigementen (Brief 3, 1879).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 81.

6. **Wat beloofden de mensen toen ze zo'n oprechte oproep hoorden? Hoe bewust waren ze zich van hun eigen morele zwakheid? Jozua 24:16-18.**

Jozua 24:16-18 Toen antwoordde het volk en zei: Er is geen sprake van dat wij de HEERE zouden verlaten om andere goden te dienen. Want de HEERE is onze God. Hij is het Die ons en onze vaders uit het land Egypte, uit het slavenhuis, heeft uitgeleid en Die deze grote tekenen voor onze ogen gedaan heeft en ons bewaard heeft op heel de weg die wij gegaan zijn, en voor alle volken door het midden waarvan wij getrokken zijn. De HEERE heeft al die volken van voor onze ogen verdreven, zelfs de Amorieten, de inwoners van het land. Wij zullen eveneens de HEERE dienen, want Hij is onze God.

“Eer er een blijvende hervorming kon zijn, moest het gehele volk zich bewust zijn van hun onvermogen om van zichzelf God gehoorzaam te zijn. Ze hadden Zijn wet verbroken, en deze had hen als overtreders veroordeeld, zodat er geen weg tot ontkoming was. Zolang ze op eigen kracht en gerechtigheid vertrouwden, zouden ze onmogelijk vergiffenis van hun zonden kunnen ontvangen; ze konden niet beantwoorden aan de eisen van Gods volmaakte wet, en het was tevergeefs dat ze beloofden God te dienen. Alleen door geloof in Christus konden ze vergiffenis van zonden en kracht om Gods wet te gehoorzamen, ontvangen. Ze moesten niet langer vertrouwen op eigen inspanningen om de zaligheid te verkrijgen, maar volledig vertrouwen op de verdiensten van de beloofde Verlosser, wilden ze door God aangenomen worden.

Jozua trachtte zijn toehoorders ertoe te brengen goed over hun woorden na te denken en geen beloften te doen die ze niet konden houden. Met diepe ernst herhaalden ze de woorden: ‘Neen, maar de Here zullen wij dienen.’ En om meer kracht bij te zetten aan hun getuigenis, dat ze Jehova gekozen hadden, herhaalden ze hun belofte van trouw: ‘De Here, onze God, zullen wij dienen, en naar Zijn stem zullen wij horen.’ Jozua 24:2.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 474, 475.

SABBAT

Getuigenis van hun beloften

7. **Hoe zouden zij, toen Jozua niet meer leefde, herinnerd worden aan hun beloften van trouw en toewijding aan God? Jozua 24:24, 25, 27.**

Jozua 24:24, 25, 27 Het volk zei tegen Jozua: Wij zullen de HEERE, onze God, dienen en wij zullen Zijn stem gehoorzamen. Zo sloot

Jozua op die dag een verbond met het volk en stelde het in Sichem voor hen vast als een verordening en bepaling. [...] En Jozua zei tegen heel het volk: Zie, deze steen zal voor ons getuige zijn, want hij heeft al de woorden van de HEERE gehoord, die Hij tegen ons gesproken heeft. Ja, hij zal getuige voor u zijn, opdat u uw God niet verloochent.

“Jozua zei duidelijk dat zijn instructies en waarschuwingen tot het volk geen eigen woorden waren, maar de woorden van God. Deze grote steen zou voor latere generaties getuigenis afleggen van de gebeurtenis waarvan deze steen een gedenkteken was en zou tegen het volk getuigen als het ooit weer tot afgoderij zou vervallen....

Het was voor Gods volk van die tijd nodig dat ze vaak zouden terugdenken aan Zijn handelwijze in barmhartigheid en oordeel, in raadgeving en vermaning. Even belangrijk is het voor ons om na te denken over de waarheden, ons in Zijn Woord overgeleverd; waarheden die ons, als wij er acht op slaan, zullen leiden tot ootmoed, onderwerping en gehoorzaamheid aan God. Wij moeten door de waarheid geheiligd worden. Gods Woord brengt speciale waarheden voor onze tijd. Gods handelwijze met Zijn volk in het verleden moet onze bijzondere aandacht hebben. Wij moeten de lessen leren, die voor ons bedoeld zijn. Maar daarmee moeten wij niet tevreden zijn. God leidt Zijn volk stap voor stap. Waarheid is progressief. De oprechte zoeker zal gedurig licht van boven ontvangen. ‘Wat is waarheid?’ moet steeds ons vragen zijn (ST 26 mei 1881).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 82.

Voor verdere studie

“Eer er een blijvende hervorming kon zijn, moest het gehele volk zich bewust zijn van hun onvermogen om van zichzelf God gehoorzaam te zijn. [...] Zolang ze op eigen kracht en gerechtigheid vertrouwden, zouden ze onmogelijk vergiffenis van hun zonden kunnen ontvangen; ze konden niet beantwoorden aan de eisen van Gods volmaakte wet, en het was tevergeefs dat ze beloofden God te dienen. Alleen door geloof in Christus konden ze vergiffenis van zonden en kracht om Gods wet te gehoorzamen, ontvangen. Ze moesten niet langer vertrouwen op eigen inspanningen om de zaligheid te verkrijgen, maar volledig vertrouwen op de verdiensten van de beloofde Verlosser, wilden ze door God aangenomen worden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 474, 475.

Een onvolledige verovering

“Na hun vestiging in Kanaän hadden de stammen niet langer pogingen gedaan de verovering van het land te voltooien. Tevreden met het gebied dat ze hadden, verflauwde hun ijver spoedig, en de strijd werd beëindigd. ‘Toen Israël sterk geworden was, verplichtte het de Kanaänieten wel tot herendienst, maar verdreven heeft het hen niet.’ Richteren 1:28.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 495.

ZONDAG

1. **Wat staat er geschreven over Israëls gehoorzaamheid en dienst aan de Heer tijdens Jozua's leven? Jozua 24:29, 31.**

Jozua 24:29, 31 *Het gebeurde na deze dingen dat Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van de HEERE, stierf, honderdtien jaar oud. [...] Israël diende de HEERE al de dagen van Jozua, en al de dagen van de oudsten die lang na Jozua leefden en die wisten van al de daden van de HEERE, die Hij voor Israël verricht had.*

“De ervaring was echt en bewerkte een reformatie onder het volk. Ze bleven trouw aan het verbond dat ze gesloten hadden. Het volk diende de Here al de dagen van Jozua en al de dagen van de oudsten die na Jozua leefden en die de grote werken van de Here hadden gezien. Ze hadden berouw over hun zonden en kregen vergiffenis, maar het zaad van de zonde was gezaaid en ontkiemde om vrucht te dragen. Er kwam een eind aan het standvastige, oprechte leven van Jozua. Niet langer werd zijn stem gehoord in bestraffing en waarschuwing. De ene trouwe wachter na de andere, die de Jordaan was overgestoken, legde de wapenrusting af.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 82, 83.

MAANDAG

Navraag bij de Heer

2. **Wat bleven de Israëlieten nastreven, ondanks het feit dat ze geen leider hadden? Wat vroegen zij aan de Heer voordat ze de eerste stap zetten? Richteren 1:1, 2.**

Richteren 1:1, 2 *Het gebeurde na de dood van Jozua dat de Israëlieten de HEERE vroegen: Wie van ons zal het eerst optrekken tegen de Kanaänieten om tegen hen te strijden? En de HEERE zei: Juda zal optrekken. Zie, Ik heb dat land in zijn hand gegeven.*

“Geloof dat u de dingen ontvangt waarom u vraagt en u zult ze ontvangen. Kom met een nederig hart, maar breng de belofte naar voren. Geloof dan dat u ontvangt. De naam, de alles overwinnende naam van onze Verlosser, is onze zekerheid en onze vrijmoedigheid. God stelt Zichzelf aan ons voor als een hoorder van gebed. Blijf op goede voet met God, zodat u het getuigenis van de Geest hebt dat u een van Zijn uitverkorenen bent en dat u trouw en vertrouwend bent.... [...]

De Heer wil dat wij vragen dat wij mogen ontvangen.... Laat dan uw gehele ziel uitgaan naar God. Wacht op de Heer.... Als u gelovig vraagt, zult u ontvangen.” –*This Day with God*, blz. 22.

DINSDAG

3. Welk volk gaf de Heer het eerst in handen van de stammen van Juda en Simeon? Richteren 1:3, 4, eerste gedeelte.

Richteren 1:3, 4a *Toen zei Juda tegen zijn broeder Simeon: Trek met mij op naar het gebied dat mij door het lot toeviel, en laten wij tegen de Kanaänieten strijden. Dan zal ook ik met u optrekken naar het gebied dat u door het lot toeviel. Zo trok Simeon met hem op. En Juda trok op en de HEERE gaf de Kanaänieten en de Ferezieten in hun hand. ...*

“God had Zijn volk in Kanaän geplaatst als een machtig bolwerk om het toenemend zedelijk bederf tegen te gaan, zodat dit niet de hele wereld zou overspoelen. Als Israël trouw zou zijn aan God, wilde God dat het overwinnend zou blijven. Hij zou grotere volken dan de Kanaänieten in hun macht geven. De belofte luidde: ‘Indien gij heel dit gebod, dat Ik u heden opleg, zeer naarstig onderhoudt, de Here uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat en Hem aanhangt, dan zal de Here al deze volken voor u wegdrijven, zodat gij het gebied van volken, groter en machtiger dan gij, in bezit zult nemen. Elke plaats die uw voetzool betreedt, zal van u zijn; van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat tot de westelijke zee toe zal uw gebied zich uitstrekken. Niemand zal vóór u standhouden; de Here, uw God, zal schrik en vrees voor u leggen op het gehele land dat gij betreedt, zoals

Hij u heeft toegezegd.’ Deuteronomium 11:22-25” –*Patriarchen en profeten*, blz. 496.

WOENSDAG

4. **Welke beroemde stad, die nog in handen van de heidenen was, veroverden de kinderen van Juda? Welke andere gebieden trokken ze binnen? Richteren 1:8-11.**

Richteren 1:8-11 *De Judeeërs hadden namelijk tegen Jeruzalem gestreden, het ingenomen, de inwoners met de scherpte van het zwaard gedood en de stad in brand gestoken. Daarna waren de Judeeërs afgedaald om tegen de Kanaänieten te strijden die in het Bergland, het Zuiderland en het Laagland woonden. Vervolgens trok Juda op tegen de Kanaänieten die in Hebron woonden. De naam van Hebron was vroeger Kirjath-Arba. Zij versloegen Sesai, Ahiman en Talmai. En daarvandaan trok hij op tegen de inwoners van Debir. De naam van Debir was vroeger Kirjath-Sefer.*

“Van Zijn kant had de Here getrouwd Zijn beloften die Hij aan Israël gedaan had, vervuld; Jozua had de macht gebroken van de Kanaänieten, en het land onder de stammen verdeeld. Nu was hun overgebleven om vol vertrouwen in Gods hulp het werk af te maken, door de inwoners van het land te verdrijven.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 495.

DONDERDAG

5. **Voerden de stammen van Manasse en Efraïm ook het plan uit om de heidenen uit het gebied van Kanaän te verdrijven? Richteren 1:27-29.**

Richteren 1:27-29 *Manasse verdreef de inwoners van Beth-Sean en de bijbehorende plaatsen niet, en evenmin die van Taanach en de bijbehorende plaatsen, de inwoners van Dor en de bijbehorende plaatsen, de inwoners van Jibleam en de bijbehorende plaatsen en de inwoners van Megiddo en de bijbehorende plaatsen; de Kanaänieten wilden in dit land blijven wonen. Toen Israël echter sterker werd, gebeurde het dat het de Kanaänieten herendienst oplegde, maar het verdreef hen niet helemaal. Ook heeft Efraïm de Kanaänieten die in Gezer woonden, niet*

verdreven, maar de Kanaänieten bleven te midden van hen in Gezer wonen.

“Over het algemeen genomen maakten de Israëlieten niet veel haast met het uitdrijven van de heidenen. De stammen waren uiteengegaan naar hun verschillende bezittingen, het leger was ontbonden, en het werd als een moeilijke en twijfelachtige zaak beschouwd de oorlog te hernieuwen. Maar Jozua zei: ‘De Here, uw God Zelf zal hen voor u uitjagen en hen voor u wegdrijven, en gij zult hun land in bezit nemen, zoals de Here, uw God, u heeft toegezegd. Weest zeer standvastig in het onderhouden en volbrengen van alles wat geschreven staat in het wetboek van Mozes, opdat gij daarvan niet afwijkt naar rechts of links.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 472.

VRIJDAG

Onveroverde steden

- 6. Wat staat er geschreven over de stammen Zebulon, Aser en Naftali in verband met Gods goddelijke plan voor het land Kanaän? Richteren 1:30-33.**

Richteren 1:30-33 *Zebulon heeft de inwoners van Kitron en de inwoners van Nahalol niet verdreven. De Kanaänieten bleven te midden van hen wonen en werden tot herendienst gedwongen. Aser heeft de inwoners van Acco en de inwoners van Sidon, Achlab, Achzib, Chelba, Afik en Rehob niet verdreven. De Aserieten bleven echter te midden van de Kanaänieten wonen, de bewoners van het land, want zij verdreven hen niet. Naftali heeft de inwoners van Beth-Semes en de inwoners van Beth-Anath niet verdreven. Zij bleven te midden van de Kanaänieten wonen, de bewoners van het land. De inwoners van Beth-Semes en Beth-Anath werden echter tot herendienst voor hen gedwongen.*

“Toen de Israëlieten Kanaän binnentrokken, voldeden zij niet aan Gods plan om bezit te nemen van het gehele land. Na een gedeeltelijke overwinning vestigden zij zich om te genieten van de vrucht van hun overwinningen. In hun ongeloof en gemakzucht verzamelden zij zich in gedeelten die reeds veroverd waren in plaats van verder te trekken om nieuw terrein te veroveren. Op deze wijze begonnen zij God te verlaten. Omdat zij faalden Zijn plannen uit te voeren, maakten zij het God onmogelijk Zijn belofte, om hen te zegenen, waar te maken. Doet de

gemeente in deze tijd niet hetzelfde?” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 185.

SABBAT

7. **Wat gebeurde er toen de Israëlieten – in plaats van door te gaan met het veroveren van de gebieden die God hun had toegewezen – ermee ophielden en tussen de heidenen gingen wonen? Richteren 3:5-7.**

Richteren 3:5-7 *Toen nu de Israëlieten te midden van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten woonden, namen zij hun dochters voor zich tot vrouwen en gaven zij hun eigen dochters aan hun zonen. En zij dienden hun goden. En de Israëlieten deden wat slecht was in de ogen van de HEERE, en zij vergaten de HEERE, hun God, en dienden de Baäls en de gewijde palen.*

“Er waren enkelen jaren voorbijgegaan sedert het volk zich gevestigd had, en reeds waren dezelfde zonden merkbaar die vroeger Gods oordelen over Israël hadden gebracht. Toen Jozua voelde, hoe de gebreken van de ouderdom hem begonnen te kwellen, en hij tot het besef kwam dat zijn werk spoedig afgelopen zou zijn, werd hij vervuld met zorg voor de toekomst van zijn volk. Met meer dan vaderlijke zorg richtte hij zich tot hen, toen ze om hem heen stonden. [...] Hoewel de Kanaänieten onderworpen waren, bezaten ze nog een aanzienlijk gedeelte van het land, en Jozua vermaande zijn volk om zich niet in stille gerustheid te vestigen en het gebod des Heren, om deze afgodische volken uit te roeien, naast zich neer te leggen. [...]

Dit lieten ze echter na. Door een verbond aan te gaan met de Kanaänieten overtraden ze het gebod van God, en schoten zo tekort in de voorwaarden op grond waarvan Hij beloofd had hen in het bezit te stellen van Kanaän.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 472, 495.

Voor verdere studie

“Het was een eigenaardige manier om tegen het leger van de vijand ten strijde te trekken – God te prijzen onder gezang, en de God van Israël te verheffen. Dit was hun strijdlied. Ze bezaten de heilige feestdos. Als God tegenwoordig meer lof ontving, zouden moed en hoop steeds meer toe-

nemen. En zou dat geen steun betekenen voor de dappere strijders die de waarheid nu verdedigen?” –*Profeten en koningen*, blz. 126.

“De waarachtige Getuige belooft moed aan allen die er naar streven te wandelen op het pad van nederige gehoorzaamheid, door geloof in Zijn naam. Hij zegt: ‘Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met Mijn Vader op Zijn troon.’” –*Bijbelkommentaar*, blz. 652, 653.

3^e Les

Sabbat 18 januari 2025

Sabbatbegin 17.02 ^u ↔ 17.03 ^u

Israël op de proef gesteld

“God laat zich niet voor de gek houden. Het is in de tijd van conflicten dat de ware kleuren in de wind gewapperd moeten worden. Het is dan dat de vaandeldragers standvastig moeten zijn en hun ware positie bekend moeten maken. Het is dan dat de vaardigheid van elke ware soldaat voor het recht op de proef wordt gesteld. Mensen die er de kantjes van aflopen kunnen nooit de laurierkrans van de overwinning dragen. Zij die waarachtig en getrouw zijn, zullen het feit niet verbergen, maar zullen met hart en ziel aan het werk gaan en alles op alles zetten in de strijd, en laten de strijd komen zoals deze komt. God is een God die de zonde haat. En degenen die de zondaar aanmoedigen door te zeggen: ‘Het gaat goed met u’, zal door God vervloekt worden.” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 272.

ZONDAG

1. **Hoe begon de Engel van de Heer Zijn boodschap aan het volk toen Hij aan hen verscheen? Richteren 2:1.**

Richteren 2:1 *En een Engel van de HEERE ging van Gilgal naar Bochim en zei: Ik heb u uit Egypte geleid en u in het land gebracht dat Ik aan uw vaderen gezworen heb. En Ik heb gezegd: Ik zal Mijn verbond met u niet verbreken, voor eeuwig.*

“Onze God is een tedere, genadige Vader. De dienst aan Hem moet niet beschouwd worden als iets, waardoor het hart treurig en teneergeslagen raakt. Het moet een vreugde zijn om de Heer te vereren en om deel te hebben aan Zijn werk. God wil niet dat Zijn kinderen, voor wie een grote redding is bereid, handelen alsof Hij een harde, veeleisende slavendrijver is. Hij is hun beste Vriend, en als zij Hem dienen, wil Hij bij hen zijn, hun zegenen en troosten, en hun harten met vreugde en liefde vullen. De Heer wil dat Zijn kinderen moed ontvangen, wanneer zij Hem dienen en dat zij meer vreugde dan moeilijkheden ondervinden bij het doen van Zijn werk. Hij wil dat zij, die Hem komen aanbidden, kostbare gedachten over Zijn zorg en liefde met zich meenemen, en dat zij vreugde ontvangen bij alle dagelijkse besommingen van het leven, en dat zij de genade mogen ondervinden om eerlijk en trouw te zijn in alle opzichten.” –*Schreden naar Christus*, blz. 125.

MAANDAG

Beloften en ongehoorzaamheid

2. **Op welke voorwaarde waren de beloften van de Heer gebaseerd? Hoe voldeed het volk aan deze voorwaarde? Richteren 2:2.**

Richteren 2:2 *En wat u betreft, u mag geen verbond sluiten met de inwoners van dit land. Hun altaren moet u afbreken. U bent Mijn stem echter niet gehoorzaam geweest. Waarom hebt u dit gedaan?*

“God droeg Mozes toen op geen verbond te sluiten met de inwoners van het land waarheen zij zouden gaan, opdat zij daardoor niet zouden worden misleid. Maar zij moesten hun afgodsaltaren vernietigen, hun beelden afbreken en hun gewijde boomgaarden omhakken, die aan hun afgoden gewijd waren en waar het volk bijeenkwam om hun afgodische feesten te houden, die ter ere van hun afgodsgoden werden gehouden. Hij zei toen tegen hen: ‘... Gij zult u niet buigen voor een andere god; want de Naam des Heeren is IJveraar! een naijverig God is Hij!’ (Éxodus 34:14)” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 258.

DINSDAG

3. **Wat zou er vanaf dat moment niet met de Kanaänieten gebeuren, omdat de Israëlieten zich niet aan deze voorwaarde hielden? Wat zouden de heidense bevolkingsgroepen voor Israël worden? Richteren 2:3.**

Richteren 2:3 *Daarom heb Ik ook gezegd: Ik zal hen niet van voor uw ogen verdrijven, maar zij zullen u tot prikkels in uw zijden zijn, en hun goden zullen u tot een valstrik zijn.*

“De Heer legde Zijn volk genadig de verschrikkelijke gevolgen voor, die zouden volgen op de vereniging met de afgodische Kanaänieten: ‘Maar indien u de inwoners van het land niet voor uw aangezicht uit de bezitting zult verdrijven, zo zal het geschieden, dat, die u van hen zult laten overblijven, tot doornen zullen zijn in uw ogen, en tot prikkels in uw zijden, en u zullen benauwen op het land, waarin gij woont. En het zal geschieden, dat Ik u zal doen, zoals Ik hun dacht te doen.’ (Numeri 33:55, 56) Door zich met de heidenen te vermengen, zou Israël van God vervreemd raken en uiteindelijk dezelfde weg volgen die Zijn toorn tegen de Kanaänieten had opgewekt.

De latere geschiedenis van Gods uitverkoren volk laat zien dat deze waarschuwingen echte profetieën waren, die op de meest opvallende manier zijn vervuld. De Israëlieten gehoorzaamden slechts gedeeltelijk aan het bevel van God, en gedurende vele generaties werden zij geteisterd door een overblijfsel van de afgodische natie, die gespaard werden zoals de profeten hadden voorspeld, als ‘prikken in hun ogen, en als doornen in hun zijde.’ ” –*Signs of the Times*, 13 januari 1881.

WOENSDAG

Verdriet zonder berouw

4. **Welk effect had deze boodschap op de Israëlieten? Richteren 2:4, 5.**

Richteren 2:4, 5 *En toen de Engel van de HEERE deze woorden tot alle Israëlieten gesproken had, gebeurde het dat het volk luid begon te huilen. Daarom gaven zij die plaats de naam Bochim. En zij brachten daar offers aan de HEERE.*

“Maar er zijn ook mensen die op hun eigen weg voortgaan. De Heer zegt tot hen: ‘Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren.’ (Handelingen 3:19) Laten zij die de naam van God noemen hun hart onderzoeken om te zien of zij in het geloof zijn. Laten zij het woord zorgvuldig onderzoeken en de ervaring van Gods oude volk nalezen.... Het volk boog voor God in

schuldvaardigheid en berouw. Ze brachten offers en deden belijdenis aan God en aan elkaar. De offers die zij brachten zouden van geen waarde zijn geweest als zij geen waar berouw hadden getoond. Hun berouw was oprecht. De genade van Christus werkte in hun hart toen ze hun zonden beleden en offers brachten, en God vergaf hen.” –*Review and Herald*, 25 september 1900.

DONDERDAG

5. **Als een individu of een volk kwaad doet en doorgaat in die geestes-gesteldheid, wat kan er dan van de Heer verwacht worden? Jeremía 18:9, 10; Ezechiël 33:12, 13.**

Jeremía 18:9, 10 *Het andere ogenblik doe Ik de uitspraak over een volk en over een koninkrijk dat Ik het zal bouwen en planten. Doet het echter wat kwaad is in Mijn ogen door niet te luisteren naar Mijn stem, dan zal Ik berouw hebben over het goede waarmee Ik zei het goed te doen.*

Ezechiël 33:12, 13 *En u, mensenkind, zeg tegen uw volksgenoten: De gerechtigheid van de rechtvaardige zal hem niet redden op de dag van zijn overtreding. En wat de goddeloosheid van de goddeloze betreft, hij zal er niet door struikelen op de dag dat hij zich van zijn goddeloosheid bekeert, en de rechtvaardige zal niet door zijn gerechtigheid in leven kunnen blijven op de dag dat hij zondigt. Als Ik tegen de rechtvaardige zeg dat hij zeker in leven zal blijven, maar hij op zijn gerechtigheid vertrouwt, en onrecht doet, dan zullen geen van zijn gerechtigheden in herinnering gebracht worden, maar in zijn onrecht, dat hij gedaan heeft, daarin zal hij sterven.*

“God aanvaardt een schuldbelijdenis niet als er geen sprake is van oprechte spijt en van een verandering. Bepaalde dingen in het leven moeten veranderd worden. Alles waaraan God aanstoot neemt, moet worden weggedaan. Dat is het gevolg als men echt berouw heeft over de zonde.

Wat wij moeten doen, wordt ons heel duidelijk voorgehouden: ‘Wast u, reinigt u, doet uw boze daden uit Mijn ogen weg; houdt op kwaad te doen; leert goed te doen, tracht naar recht, houdt de gewelddenaar in toom, doet recht aan de wees, verdedigt de rechtszaak der weduwe.’ (Jesaja 1:16, 17)

‘... De goddeloze geeft een pand terug, vergoedt het geroofde, wandelt naar de inzetten die doen leven, zodat hij geen onrecht meer bedrijft – hij zal zeker leven, hij zal niet sterven.’ (Ezechiël 33:15). Paulus zegt over het berouw dat getoond moet worden: ‘Want zie toch, wat juist deze ervaring van droefheid naar Gods wil u gebracht heeft: welk een ernst, meer nog, verontschuldiging, verontwaardiging, vrees, verlangen, ijver, bestraffing. Gij hebt in allen deelen doen blijken, dat gij zuiver stond in deze zaak.’ (2 Korinthe 7:11)” –*Schreden naar Christus*, blz. 47, 48.

VRIJDAG

6. Hoe blijvend zijn Gods beslissingen met betrekking tot de mensheid? Wat doet Hij in Zijn omgang met mensen en naties? Jeremía 18:7, 8.

Jeremía 18:7, 8 *Het ene ogenblik doe Ik de uitspraak over een volk en over een koninkrijk dat Ik het weg zal rukken, af zal breken en zal doen ondergaan. Bekeert zich dat volk waarover Ik die uitspraak heb gedaan echter van zijn kwaad, dan zal Ik berouw hebben over het kwade dat Ik het dacht aan te doen.*

“De Here had aan Israël door Mozes de gevolgen van hun ontrouw voorgehouden. Door te weigeren Zijn verbond te houden, zouden zij zich afsnijden van het leven van God en Zijn zegen zou niet langer op hen rusten. ‘Neem u ervoor in acht’, zei Mozes, ‘dat gij de Here uw God niet vergeet door Zijn geboden, Zijn verordeningen en Zijn inzetten, die ik u heden opleg, te verwaarlozen, opdat, wanneer gij eet en verzadigd wordt, goede huizen bouwt en die bewoont, uw runderen en kleinvee zich vermenigvuldigen en uw zilver en goud zich vermeerderen, ja, al wat gij hebt, zich vermeerdert, uw hart zich niet verheffe en gij de Here, uw God, vergeet.... Zeg dan niet bij uzelf: mijn kracht en de sterkte mijner hand heeft mij dit vermogen verworven. ... Maar het zal geschieden, indien gij de Here uw God te enen male vergeet en andere goden achterna loopt, hen dient en u voor hen nederbuigt – ik betuig heden tegen u, dat gij voorzeker zult omkomen; evenals de volken die de Here doet omkomen om uwentwil, zult ook gij omkomen, omdat gij naar de stem van de Here, uw God, niet wilde luisteren.’ (Deuteronomium 8:11-14, 17, 19, 20)” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 177.

Gods bereidheid om te vergeven en Zijn plannen aan te passen

7. Als een zondaar oprecht berouw toont, hoe zal de Heer dan Zijn plannen voor hem veranderen? Ezechiël 33:14-16.

Ezechiël 33:14-16 *Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en hij zich van zijn zonde bekeert, en recht en gerechtigheid doet – de goddeloze geeft het onderpand terug, hij vergoedt het roofgoed, hij wandelt overeenkomstig de verordeningen van het leven zonder onrecht te doen – dan zal hij zeker in leven blijven, hij zal niet sterven. Al zijn zonden, die hij begaan heeft, zullen hem niet in herinnering gebracht worden: hij heeft recht en gerechtigheid gedaan, hij zal zeker in leven blijven.*

“Jezus zei: ‘Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering te roepen.’ En nogmaals: ‘Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben.’ Wilt u deze woorden niet geloven? Wilt u ze niet van harte aanvaarden? ‘Zoekt de HERE, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de onrechtige man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.’ Is dit geen verregaande diepe en rijke belofte? Kunt u zich meer wensen? Wilt u de Heer niet toestaan hier voor u een banier op te richten tegen de vijand? Satan ligt op de loer om deze gezegende zekerheid van God van u weg te nemen. Hij is er op uit ieder sprankje hoop en ieder lichtstraaltje in de ziel te doven, maar u moet niet toestaan dat hij dat doet. Oefen geloof, strijd de goede strijd van het geloof, bestrijd deze twijfels, zorg ervoor dat u bekend wordt met de beloften.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 511.

Voor verdere studie

“In zijn zakenleven moet de christen aan de wereld laten zien hoe onze Heer handelsondernemingen zou leiden. Bij iedere transactie moet hij duidelijk maken dat God zijn leraar is. ‘De Here heilig’ moet geschreven staan op dagboeken en registers, op aktes, kwitanties en rekeningen. Wie beweren volgelingen te zijn van Christus en toch onrechtmatig handelen, leggen

een valse getuigenis af van het karakter van een heilig, rechtvaardig en barmhartig God. [...] Als wij anderen hebben benadeeld door een oneerlijke handelsovereenkomst, als wij in zakendoen hebben overvraagd of iemand tekort hebben gedaan, al zou dat binnen de perken van de wet liggen, moeten wij onze schuld belijden en voor zover dat in ons vermogen ligt, voor terugbetaling zorgen. Het is juist als wij niet alleen teruggeven wat we genomen hebben, maar ook wat wij daardoor verkregen zouden hebben als het op verstandige wijze was belegd in de tijd dat het in ons bezit is geweest.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 458.

4^e Les

Sabbat 25 januari 2025

Sabbatbegin 17.14 ^u ↔ 17.15 ^u

Israëls ontrouw

“En ook heel die generatie met zijn vaders verenigd was, stond er na hen een andere generatie op, die de HEERE niet kende, en evenmin de daden die Hij voor Israël verricht had.” Richteren 2:10.

“Maar zonder rekening te houden met hun hoge bestemming kozen ze de weg van gemakzucht en toegeven aan eigen genot; ze lieten de kansen voorbijgaan in het veroveren van het land; en gedurende vele geslachten werden ze verdrukt door het overblijfsel van deze afgodische volken, die, zoals de profeet had voorzien, ‘tot dorens’ in hun ogen en ‘tot prikkels’ in hun zijden zouden zijn. (Numeri 33:55).

De Israëlieten hadden zich vermengd met de heidenen, en hun werken geleerd. Ze trouwden met Kanaänieten, en de afgodendienst verbreidde zich als een ziekte door geheel het land. ‘Zij dienden hun afgoden, die hun tot een valstrik werden, zij offerden hun zonen en dochters aan de boze geesten;... het land werd door bloedschuld ontwijld... Toen ontbrandde de toorn des Heren tegen Zijn volk, en Hij gruwde van Zijn erfdeel.’ Psalm 106:36-40.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 496.

ZONDAG

1. **Wie volgden de Israëlieten op religieus gebied toen ze zich afkeerden van de ware God? Richteren 2:11-13.**

Richteren 2:11-13 *Toen deden de Israëlieten wat slecht was in de ogen van de HEERE en zij dienden de Baäls. Zij verlieten de HEERE, de God van hun vaders, Die hen uit het land Egypte had geleid, en gingen achter andere goden aan, goden van de volken die rondom hen woonden. Zij bogen zich voor hen neer en verwekten de HEERE tot toorn. Want zij verlieten de HEERE en dienden de Baäl en de Astartes.*

“Zolang het geslacht leefde dat onderricht van Jozua had ontvangen, had de afgoderij weinig vorderingen gemaakt; maar de ouders hadden de weg tot afval voor hun kinderen gebaad. Het veronachtzamen van Gods beperkingen door hen die het land Kanaän in bezit gekregen hadden, zaaide een kwaad dat vele geslachten achtereen bittere vruchten zou dragen. De eenvoudige leefwijze der Hebreëen was reden van hun lichamelijk welzijn; maar omgang met de heidenen had hen ertoe gebracht toe te geven aan eetlust en hartstocht, zodat geleidelijk hun lichaamskrachten afnamen en hun verstandelijke en geestelijke vermogens verzwakten. [...] ‘Zij verlieten de Here, de God hunner vaders, die hen uit het land Egypte geleid had’ Richteren 2:12, en hen geleid had ‘als een kudde door de woestijn’.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 496, 497.

“De reden waarom de kinderen van Israël Jehova verlieten, was dat de generatie opstond die niet was onderwezen in de grote bevrijding uit Egypte door de hand van Jezus Christus. Hun vaders hadden hun niet de geschiedenis voorgelezen van de goddelijke bescherming die over de kinderen van Israël was geweest tijdens al hun reizen in de woestijn.” –*Review and Herald*, 21 mei 1895.

MAANDAG

Geplunderd en verslagen

2. **Welke ernstige gevolgen had het verlaten van de ware God en het volgen van de eigen zondige neigingen? Richteren 2:14, 15.**

Richteren 2:14, 15 *Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Israël en Hij gaf hen over in de hand van plunderaars, die hen plunderden. Hij leverde hen over in de hand van hun vijanden van rondom, zodat zij niet meer konden standhouden tegen hun vijanden. Overal waarheen zij uittrokken, was de hand van de HEERE tegen hen, ten kwade, zoals de HEERE gesproken en zoals de HEERE hun gezworen had. Zij kwamen zeer in het nauw.*

“Zij moesten hun kinderen tekenen van de kracht van God voorhouden en ceremonies uitvoeren die hen tot onderzoek zouden aanzetten en hen een gelegenheid zouden geven om de werken van God in het omgaan met Zijn volk te herhalen. Maar de ouders verzuimden het deel te doen dat God hun had opgedragen, namelijk hun kinderen ijverig te onderwijzen, zodat zij verstandig zouden zijn met betrekking tot de werken van God in het leiden van Zijn volk door de wildernis..... De ouders verwaarloosden het werk dat de Heer hen had opgedragen en faalden om hen te onderwijzen over Gods doel met Zijn uitverkoren volk. Zij hielden hen niet voor dat afgoderij zonde was en dat het aanbidden van andere goden betekende dat men Jehova verliet. Als de ouders hun plicht hadden vervuld, zouden we nooit het bericht hebben gehad van de generatie die God niet kende en daarom in de handen van de plunderaars vielen.” –*Review and Herald*, 21 mei 1895.

“Door hun zonden werden de Israëlieten van God gescheiden; God ontnam hen Zijn kracht, en niet langer konden ze hun vijanden weerstaan. Zo werden ze onderworpen door die volken die ze met Gods hulp hadden kunnen overwinnen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 497.

DINSDAG

3. **De Heer liet op verschillende momenten richters en bevrijders opstaan om een zegen voor Israël te zijn. Hoe standvastig was echter de toewijding van het volk om de Heer te gehoorzamen? Richteren 2:16, 17.**

Richteren 2:16, 17 *En de HEERE deed richters opstaan, die hen verlostten uit de hand van hen die hen plunderden. Zij luisterden echter ook niet naar hun richters, maar gingen als in hoererij achter andere goden aan en bogen zich voor hen neer. Al snel waren zij afgeweken van de weg die hun vaders gegaan waren, toen die luisterden naar de geboden van de HEERE. Zij deden zo niet.*

“Toch heeft Hij Zijn volk niet geheel en al verlaten. Altijd is er een overblijfsel trouw gebleven aan Jehova, en van tijd tot tijd verwekte God mannen, trouw en moedig, om de afgoderij weg te doen en de Israëlieten van hun vijanden te verlossen. Maar als de bevrijder gestorven was en het volk weer vrij was zijn weg te gaan, keerden ze geleidelijk terug tot hun afgoden. Zo werd de geschiedenis van

afdwalen en straffen, van schuldbelijdenis en bevrijding, telkens weer herhaald.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 497.

WOENSDAG

De Israëlieten verloren hun geestelijke identiteit

4. **Wat werd aangegeven door het feit dat zodra een richter stierf, de getrouwheid van het volk aan God eindigde? Richteren 2:18, 19.**

Richteren 2:18, 19 *En wanneer de HEERE voor hen richters liet opstaan, was de HEERE met de richter en verlost Hij hen uit de hand van hun vijanden, al de dagen van de richter, want het berouwde de HEERE vanwege hun gekerm over hen die hen onderdrukten en die hen in het nauw brachten. Maar bij het sterven van de richter gebeurde het dat zij zich weer afkeerden en nog verderfelijker handelden dan hun vaders, door achter andere goden aan te gaan, die te dienen en zich daarvoor neer te buigen. Zij gaven geen van hun daden op en evenmin hun halsstarrige levenswandel.*

“Als God geen wet had, zou er geen oordeel kunnen zijn en zouden de zaken van mannen en vrouwen niet voor de plechtige rechtbank geroepen worden, voor de rechtvaardige Rechter. Als we in dit leven niet in harmonie zijn geweest met Gods eisen, zullen we ook in het toekomstige leven niet in harmonie zijn met Zijn eisen. Welk excuus kunnen we aanvoeren voor ongehoorzaamheid aan de wet van Gods regering?... U zult schuldig bevonden worden voor de openbaring van uw eigen leven. Iedereen die niet gered is, zal zien waar hij van het rechte pad is afgeweken en zal zich de invloed realiseren die zijn leven van ongehoorzaamheid heeft uitgeoefend om anderen van de weg van de waarheid af te keren.

‘Zo dan een ieder van ons zal voor zichzelf aan God rekenschap geven’ (Romeinen 14:12), en de levenden en de doden zullen voor de rechterstoel van Christus staan. De geheime dingen zullen bekend worden gemaakt.” –*Signs of the Times*, 29 december 1887.

DONDERDAG

5. **Waarom kon de belofte die eerder aan hen was gedaan niet worden vervuld? Éxodus 23:22; Richteren 2:20, 21.**

Éxodus 23:22 Maar als u aandachtig naar Zijn stem luistert en alles doet wat Ik spreken zal, zal Ik de vijand van uw vijanden zijn en de tegenstander van hen die u in het nauw brengen.

Richteren 2:20, 21 Daarom ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Israël, en Hij zei: Omdat dit volk Mijn verbond heeft overtreden, dat Ik hun vaders geboden heb, en zij naar Mijn stem niet geluisterd hebben, zal Ik ook geen enkel van de heidenvolken meer voor hun ogen verdrijven die Jozua heeft overgelaten toen hij stierf.

“ ‘Zij lieten niets vallen van hun werken, noch van deze harde weg. Daarom ontstak de toorn des Heeren tegen Israël, dat Hij zei: Omdat dit volk Mijn verbond heeft overtreden, dat Ik hun vaders geboden heb, en zij naar Mijn stem niet gehoord hebben; Zo zal Ik ook niet voortvaren voor hun aangezicht iemand uit de bezitting te verdrijven, van de heidenen, die Jozua heeft achtergelaten, toen hij stierf. (Richteren 2:19-21)

De Heer trachtte Zijn volk in een positie te brengen waarin Hij Zijn macht voor hen kon openbaren; maar hun hart was erop ingesteld om van God af te wijken en zij wilden zich niet aan Zijn eisen onderwerpen. Wat een blindheid! Wat een onverklaarbare dwaasheid! En even onverklaarbaar is de koers van hen die God begiftigd heeft met verstandelijke gaven en omringd heeft met tijdelijke zegeningen, maar die toch werelds gewin en zelfs het uitleven van vernederende hartstochten verkiezen boven de gunst van God en Zijn oneindige liefde.” *Signs of the Times*, 9 juni 1881.

VRIJDAG

6. **Wat betekende het dat de Heer de volken verliet om Israël op de proef te stellen? Hoe goed zijn wij in het herkennen van wat de Heer op dit moment toestaat om ons te beproeven? Richteren 2:23; 3:1, 4-6.**

Richteren 2:23; 3:1, 4-6 Zo liet de HEERE deze heidenvolken blijven, door hen niet onmiddellijk te verdrijven en hen niet in de hand van Jozua over te geven. [...] Dit nu zijn de volken die de HEERE liet blijven om Israël door hen op de proef te stellen, dat wil zeggen alle Israëlieten die niet wisten van al de oorlogen met Kanaän. [...] Zij waren er om Israël door hen op de proef te stellen, opdat men zou weten of zij naar de geboden van de HEERE zouden luisteren, die Hij

hun vaders door de dienst van Mozes geboden had. Toen nu de Israëlieten te midden van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten woonden, namen zij hun dochters voor zich tot vrouwen en gaven zij hun eigen dochters aan hun zonen. En zij dienden hun goden.

“Maar hoewel de macht van de Kanaänieten was gebroken, waren ze niet geheel en al uitgeroeid. In het westen bezetten de Filistijnen nog een vruchtbare vlakte langs de zeekust, terwijl de Sidoniërs in het noorden woonden. Ook Libanon was in hun bezit, en in het zuiden, in de richting van Egypte, werd het land nog bezet door de vijanden van Israël.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 461.

SABBAT

De verantwoordelijkheid van elke stam

7. **Waarom stond de Heer Jozua niet toe om de heidense volken volledig te verdrijven uit de gebieden die de stammen hadden ontvangen? Wat was de verantwoordelijkheid van elke stam? Richteren 2:22.**

Richteren 2:22 *Opdat Ik door hen Israël op de proef stel, om te zien of zij de weg van de HEERE in acht zullen nemen door daarin te gaan, zoals hun vaders die in acht genomen hebben, of niet.*

“Het gehele land moest verdeeld worden onder de stammen, ook dat deel wat nog niet veroverd was. Elke stam moest ervoor zorgen dat zijn erfenis volledig onderworpen zou worden. Als het volk trouw zou zijn aan God, zou Hij hun vijanden voor hen uitdrijven; en Hij beloofde, dat Hij hun nog veel meer bezittingen zou geven, als ze vasthielden aan Zijn verbond.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 461.

“Maar tenzij we onszelf zonder voorbehoud aan Zijn dienst geven en in gehoorzaamheid aan Zijn geboden wandelen, kunnen we geen bewijs leveren dat we leden van de koninklijke familie zijn. Konden we ons de liefde maar realiseren die God voor ons, gevallen zondaars, heeft geopenbaard door Zijn enige Zoon voor onze verlossing te geven! We zouden nooit uit het oog mogen verliezen dat degenen die Christus voor zo’n oneindige prijs heeft verlost, gereinigd moeten worden, zodat ze voor Hem een bijzonder volk zijn, dat ijvert voor goede werken. Wij dienen het gevoel te hebben dat Christus ons

speciale eer heeft bewezen door ons zo van de wereld te onderscheiden, terwijl Hij ons ook had kunnen achterlaten om in onze zonden te vergaan.” –*Signs of the Times*, 9 juni 1881.

Voor verdere studie

“God had Zijn volk in Kanaän geplaatst als een machtig bolwerk om het toenemend zedelijk bederf tegen te gaan, zodat dit niet de hele wereld zou overspoelen. Als Israël trouw zou zijn aan God, wilde God dat het overwinnend zou blijven. Hij zou grotere volken dan de Kanaänieten in hun macht geven. De belofte luidde: ‘Indien gij heel dit gebod, dat Ik u heden opleg, zeer naarstig onderhoudt, de Here uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat en Hem aanhangt, dan zal de Here al deze volken voor u wegdrijven, zodat gij het gebied van volken, groter en machtiger dan gij, in bezit zult nemen. Elke plaats die uw voetzool betreedt, zal van u zijn; van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat tot de westelijke zee toe zal uw gebied zich uitstrekken.’ Deuteronomium 11:22-24” –*Patriarchen en profeten*, blz. 496.

“God wil dat Zijn volk in karakter en gedrag een duidelijk contrast vormt met de ongelovige wereld. Wij moeten ‘een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een verkregen volk’ zijn. Alleen door voortdurende waakzaamheid en ernstig gebed, vermengd met geloof, kunnen we ons bijzondere, heilige karakter als zonen en dochters van God behouden.” –*Signs of the Times*, 9 juni 1881.

5^e Les

Sabbat 1 februari 2025

Sabbatbegin 17.26 ^u ↔ 17.28 ^u

Othniël, Ehud, en Samgar

“De koning van Mesopotamië, de koning van Moab, en daarna de Filistijnen, de Kanaänieten van Hasor, aangevoerd door Sisera, verdrukten Israël. Othniël, Samgar, Ehud, Debora en Barak werden verwekt als bevrijders van hun volk. Maar opnieuw deden de kinderen Israëls wat kwaad is in de ogen des Heren; en de Here gaf hen over in de macht der Midjanieten. Tot nu toe had de hand van de verdrukker slechts licht gerust op de stammen ten oosten van de

Jordaan, maar in dit geval waren zij het, die het eerst werden getroffen.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 497.

ZONDAG

1. Wat deed de Heer vanwege Israëls ongehoorzaamheid? Richteren 3:7, 8.

Richteren 3:7, 8 *En de Israëlieten deden wat slecht was in de ogen van de HEERE, en zij vergaten de HEERE, hun God, en dienden de Baäls en de gewijde palen. Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Israël en Hij leverde hen over in de hand van Cusjan Risjataïm, de koning van Mesopotamië. En de Israëlieten dienden Cusjan Risjataïm acht jaar.*

“Tijdens hun voorspoed vergat Israël God, waarvoor reeds was gewaarschuwd. Maar er kwam een ommekeer. De Hebreëen werden onderworpen door de koning van Mesopotamië, en acht jaar lang in zware dienstbaarheid gehouden. In hun benauwdheid ontdekten ze dat hun afgodische betrekkingen hen niet konden helpen. Toen herinnerden zij zich de wondere werken van God, begonnen tot Hem te roepen en de Here wekte een bevrijder, Othniël, de jongere broer van Kaleb. De Geest des Heren rustte op hem en hij richtte Israël, trok ten strijde en de Here gaf de koning van Mesopotamië in zijn hand.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 84.

MAANDAG

Bekrachtigd door de Geest

2. Wie riep de Heer op tot bevrijding toen het volk zich tot Hem wendde in gebed en met oprechte, ernstige kreten? Hoe had hij voldoende kracht om de indringers te weerstaan en het volk Israël in staat te stellen hun vijand te verslaan? Richteren 3:9-11.

Richteren 3:9-11 *Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE. En de HEERE deed voor de Israëlieten een verlosser opstaan, die hen verlostte: Othniël, de zoon van Kenaz, de broer van Kaleb, die jonger was dan hij. En de Geest van de HEERE was op hem en hij gaf leiding aan Israël en trok ten strijde. En de HEERE gaf Cusjan Risjataïm, de*

koning van Syrië, in zijn hand, zodat hij de overhand kreeg op Cusjan Risjataïm. Toen had het land veertig jaar rust. En Othniël, de zoon van Kenaz, stierf.

“Toen Othniël werd aangewezen als de man, die God had gekozen om Israël te leiden en te bevrijden, weigerde hij niet deze verantwoordelijkheid op zich te nemen. In Gods kracht begon hij onmiddellijk de afgoderij uit te roeien zoals de Here geboden had; recht uit te oefenen en de maatstaf van moraal en godsdienst te verheffen. Toen Israël berouw toonde over hun zonden, openbaarde de Here Zijn grote barmhartigheid jegens hen en bewerkte hun verlossing.

Veertig jaar lang bestuurde Othniël Israël. In deze tijd bleef het volk trouw aan Gods wet en genoot als gevolg vrede en voorspoed. Maar toen zijn juist en weldadig gezag door zijn dood eindigde, vielen de Israëlieten weer terug in afgoderij. Zo werd de geschiedenis van afval en kastijding, van schuldbelijdenis en bevrijding telkens weer herhaald (ST 9 juni, 1881).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 84.

DINSDAG

3. Wat gebeurde er toen Israël opnieuw deed wat slecht was in de ogen van de Heer? Hoe lang diende het volk de koning van Moab? Richteren 3:12-14.

Richteren 3:12-14 *Maar de Israëlieten deden opnieuw wat slecht was in de ogen van de HEERE. Toen maakte de HEERE Eglon, de koning van Moab, sterk tegen Israël, omdat zij deden wat slecht was in de ogen van de HEERE. En hij verzamelde de Ammonieten en de Amalekieten bij zich en ging op weg. Hij versloeg Israël en zij namen de Palmstad in bezit. En de Israëlieten dienden Eglon, de koning van Moab, achttien jaar.*

“Mij werd getoond dat satans macht zich in het bijzonder richt op Gods volk. Velen werden mij voor ogen gesteld in een twijfelachtige, wanhopige toestand. De ziekten van het lichaam beïnvloeden het verstand. Een sluwe en machtige vijand gaat onze schreden na en gebruikt al zijn kracht en bekwaamheid in zijn pogen om ons van de goede weg af te halen. En nu is het maar al te vaak het geval dat Gods volk niet op zijn hoede is en derhalve onbekend met zijn listen. Hij werkt door middelen, waarachter hij zich verbergt, en vaak bereikt hij zijn doel.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 103.

God koos Ehud als verlosser

4. **Toen het volk om hulp riep, wie riep de Heer op om hen te bevrijden? Richteren 3:15-17.**

Richteren 3:15-17 *Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE, en de HEERE deed voor hen een verlosser opstaan: Ehud, de zoon van Gera, een Benjaminit, een man die linkshandig was. De Israëlieten stuurden door zijn dienst schatting aan Eglon, de koning van Moab. Ehud maakte voor zichzelf een zwaard dat twee scherpe kanten had, met de lengte van een el, en hij gordde het aan onder zijn kleren, aan zijn rechterheup. Hij bood Eglon, de koning van Moab, de schatting aan. Nu was Eglon een zeer zwaarlijvig man.*

“God zal wonderbaarlijke dingen doen voor hen die op Hem vertrouwen. Het is omdat Zijn belijdende volk zoveel op hun eigen wijsheid vertrouwt en aan de Heer geen gelegenheid geeft om Zijn kracht voor hen te openbaren, dat zij geen kracht meer hebben. Hij zal Zijn gelovige kinderen in elke noodsituatie helpen als zij hun volledige vertrouwen in Hem stellen en Hem volkomen gehoorzamen.... Velen die ons geloof belijden, bevinden zich in deze positie. Ze zijn zwak en machteloos omdat ze op hun eigen kracht vertrouwen. God werkt machtig voor een trouw volk dat Zijn woord gehoorzaamt zonder vragen of twijfel.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 163, 164.

5. **Welke list bedacht Ehud en voerde hij uit om zijn plan uit te voeren om Israël te bevrijden van hun onderdrukkers? Richteren 3:18-23.**

Richteren 3:18-23 *En het gebeurde, toen hij gereed was met het aanbieden van de schatting, dat hij de mensen die de schatting gedragen hadden, wegstuurde. Zelf keerde hij echter vanaf de afgodsbeelden die in Gilgal waren terug en zei: Ik heb een geheime zaak voor u, koning. Deze zei: Stilte! En allen die om hem heen stonden, gingen bij hem weg. En Ehud kwam naar hem toe, terwijl hij in het koele bovenvertrek zat, dat hij voor zich alleen had. Toen*

zei Ehud: Ik heb een woord van God voor u. En hij stond op van de troon. Toen strekte Ehud zijn linkerhand uit, nam het zwaard van zijn rechterheup en stak het in zijn buik, zodat zelfs het heft achter het lemmet erin ging. Het vet sloot zich om het lemmet (hij trok het zwaard namelijk niet uit zijn buik) en de darminhoud kwam eruit. Toen ging Ehud naar buiten de galerij op. De deuren van het bovenvertrek sloot hij achter zich en deed ze op slot.

“De lessen van Israëls falen in de jaren toen vorst en volk zich afkeerden van hun hoge doel waartoe ze geroepen waren, zijn van grote ernst. In de punten waarin zij zwak waren, zelfs faalden, moet Gods hedendaags Israël, de vertegenwoordigers van de hemel die de ware kerk van Christus vormen, sterk staan; want de taak het werk te voltooien dat aan de mens is opgedragen, rust op hen. [...] De krachten van de vijand van alle gerechtigheid zijn niet te verwaarlozen; alleen door Gods kracht kan de overwinning behaald worden.” –*Profeten en koningen*, blz. 46.

VRIJDAG

6. Hoe riep hij de Efraïmieten op om hem te helpen in de strijd tegen de indringers? Richteren 3:26-30.

Richteren 3:26-30 *Maar Ehud ontkwam, terwijl zij wachtten. Hij kwam langs de afgodsbeelden en ontkwam naar Sehira. En het gebeurde, toen hij daar aankwam, dat hij op de bazuin blies in het bergland van Efraïm. En de Israëlieten daalden met hem af uit het bergland, en hijzelf ging vóór hen uit. En hij zei tegen hen: Volg mij, want de HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in uw hand gegeven. En zij daalden af, achter hem aan, namen de doorwaadbare plaatsen van de Jordaan naar Moab in en lieten niemand oversteken. En in die tijd versloegen zij de Moabieten, ongeveer tienduizend man, allemaal welgedane en strijdbare mannen, zodat niet één man ontkwam. Zo werd Moab op die dag onder de hand van Israël vernederd. En het land had tachtig jaar rust.*

“De strijd die ons wacht, eist het beoefenen van een geest van zelfverloochening; van wantrouwen in eigen macht en afhankelijkheid van God alleen; van het verstandig waarnemen van elke kans om zielen te redden. Gods zegen zal rusten op Zijn kerk als deze eensgezind voorwaarts trekt, en aan een wereld die in het duister ligt de

schoonheid openbaart van heiligheid, geopenbaard door een christelijke geest van zelfopoffering; in het verheffen van God in plaats van de mens, en in liefdevolle, onvermoeibare dienst aan hen die zoveel behoefte hebben aan de zegeningen van het evangelie.” –*Profeten en koningen*, blz. 46.

SABBAT

7. Wie gebruikte de Heer in een andere omstandigheid om Zijn volk te bevrijden, waarbij de indringers uit het zuidoosten kwamen? Richteren 3:31.

Richteren 3:31 *Na hem nu kwam Samgar, zoon van Anath. Hij doodde de Filistijnen, zeshonderd man, met een prikstok voor ossen. Zo verlostte ook hij Israël.*

“Het werk rust op ons om heiligheid te vervolmaken. Wanneer God ziet dat we van onze kant alles doen wat we kunnen, dan zal Hij ons helpen. Engelen zullen ons helpen en wij zullen sterk zijn doordat Christus ons versterkt. Verwaarloos het stille gebed niet. Bid voor uzelf. Groei in genade. Ga voorwaarts. Sta niet stil, ga niet terug. Op naar de overwinning. Moed in de Heer Strijd nog een beetje langer met de grote tegenstander en dan zal de bevrijding komen en zal de wapenrusting worden afgelegd aan de voeten van onze lieve Verlosser. Druk u door elk obstakel heen. Als de toekomst er wat bewolkt uitziet, hoop dan, geloof. De wolken zullen verdwijnen en het licht zal weer schijnen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 663.

Voor verdere studie

“Wie de goddelijke natuur deelachtig is geworden, weet dat zijn burgerschap boven is. Hij ontvangt de inspiratie van de Geest van Christus. Zijn ziel is met Christus in God verborgen. Zo iemand kan satan niet langer als zijn werktuig gebruiken om zichzelf in het heiligdom van God binnen te dringen, om de tempel van God te verontreinigen. Hij behaalt bij elke stap overwinningen. Hij is vervuld van veredelende gedachten. Hij beschouwt elk menselijk wezen als kostbaar, omdat Christus voor elke ziel gestorven is. ‘Maar die de Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugels, gelijk de arenden.’ (Jesaja 40:31). De man die op de Heer wacht is sterk in zijn kracht, sterk genoeg om stand te houden onder

grote druk. Toch is hij gemakkelijk te benaderen aan de kant van barmhartigheid en medelijden, wat de kant van Christus is. De ziel die God onderdanig is, is bereid om de wil van God te doen; hij zoekt ijverig en nederig om die wil te kennen. Hij aanvaardt discipline en is bang om volgens zijn eigen beperkte oordeel te wandelen. Hij heeft gemeenschap met God en zijn gesprek is in de hemel.” –*My Life Today*, blz. 277.

6^e Les

Sabbat 8 februari 2025

Sabbatbegin 17.39 ^u. ↔ 17.41 ^u.

Debora en Barak

“God geeft Zijn Geest niet aan mensen die geen gebruik maken van de hemelse gave. Maar zij die uit en weg van zichzelf worden getrokken, die anderen trachten te verlichten, te bemoedigen en te zegenen, zullen steeds meer in staat zijn – en ook energie ontvangen – om door te gaan. Hoe meer licht ze geven, hoe meer licht ze ontvangen.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 318.

ZONDAG

1. **Wat deden de Israëlieten nadat Ehud was overleden? Hoe lang duurde deze betreurenswaardige situatie? Richteren 4:1-3.**

Richteren 4:1-3 *Toen Ehud gestorven was, deden de Israëlieten opnieuw wat slecht was in de ogen van de HEERE. Daarom leverde de HEERE hen over in de hand van Jabin, koning van Kanaän, die te Hazor regeerde. En zijn legerbevelhebber was Sisera. Deze nu woonde in Haroseth-Haggojim. Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE, want hij had negenhonderd ijzeren strijdwagens en hij had de Israëlieten met geweld onderdrukt, twintig jaar lang.*

“De Israëlieten, die zich door afgoderij opnieuw van God hadden afgezonderd, werden zwaar onderdrukt door [hun] vijanden. De bezittingen en zelfs het leven van het volk waren voortdurend in gevaar. Daarom waren de dorpen en eenzame woningen verlaten en het volk

kwam samen in de ommuurde steden. De hoofdwegen waren onbezet en de mensen gingen van plaats naar plaats via verlaten zijpaden. Op de plaatsen waar water gehaald werd, werden velen beroofd en zelfs vermoord, en om hun ellende nog groter te maken, waren de Israëlieten ongewapend. Onder de veertigduizend mannen was geen zwaard of speer te vinden.” –*Daughters of God*, blz. 37.

MAANDAG

Debora, een moedige vrouw

2. **Wie riep Debora – de profetes en richter – te hulp terwijl het volk onder zulke vreselijke omstandigheden leed? Welke grote taak vroeg ze hem uit te voeren? Richteren 4:4-7.**

Richteren 4:4-7 *En Debora, een vrouw die een profetes was, de vrouw van Lappidoth, die gaf in die tijd als richter leiding aan Israël. Zij woonde onder de palmboom van Debora, tussen Rama en Bethel, in het bergland van Efraïm, en de Israëlieten gingen voor de rechtspraak naar haar toe. Zij stuurde een bode en liet Barak, de zoon van Abinoam, uit Kedes-Naftali, roepen en zei tegen hem: Heeft de HEERE, de God van Israël, niet geboden: Ga, trek op naar de berg Tabor en neem tienduizend man met u mee, van de nakomelingen van Naftali en van de nakomelingen van Zebulon? Dan zal Ik bij de beek Kison Sisera, de legerbevelhebber van Jabin, naar u toe trekken met zijn strijdswagens en zijn troepenmacht, en Ik zal hem in uw hand geven.*

“Twintig jaar lang zuchtten de Israëlieten onder het juk van de onderdrukker. Toen bekeerden zij zich van hun afgoderij, en riepen nederig en berouwvol tot de Heer om hen te bevrijden. Zij riepen niet tevergeefs. Er leefde in Israël een vrouw die beroemd was vanwege haar vroomheid, en de Heer verkoos om via haar Zijn volk te bevrijden. Haar naam was Debora. Zij stond bekend als profetes, en bij het ontbreken van de gebruikelijke overheidsinstanties richtte het volk zich tot haar voor advies en om recht te verkrijgen.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 328.

3. **Op welke voorwaarde ging Barak ermee akkoord om de taak op zich te nemen? Wie riep hij op om hem te helpen tegen de onderdrukker? Richteren 4:8-10.**

Richteren 4:8-10 *Toen zei Barak tegen haar: Als u met mij mee zult gaan, dan ga ik. Maar als u niet met mij mee zult gaan, dan ga ik niet. En zij zei: Ik zal wel met u meegaan. Maar er zal op de weg die u gaat voor u geen eer te behalen zijn, want de HEERE zal Sisera overleveren in de hand van een vrouw. Toen stond Debora op en ging met Barak naar Kedes. Barak riep vervolgens Zebulon en Naftali te Kedes bijeen en hij trok te voet op met tienduizend man. Ook Debora trok met hem op.*

“Barak kende de toestand van de Hebreëën: verstrooid, ontmoedigd en onbewapend; en ook de kracht en de geoeffendheid van hun vijanden. Hoewel hij door de Heer Zelf was aangewezen, als uitverkorene om Israël te bevrijden, hoewel hij de verzekering had gekregen, dat God met hem zou gaan en hun vijanden zou onderwerpen, was hij toch angstig en wantrouwig. Hij nam de boodschap van Debora aan als het woord van God, maar had weinig vertrouwen in Israël, en vreesde dat zij niet aan zijn oproep gehoor zouden geven. Hij weigerde aan zo’n twijfelachtige onderneming mee te doen, tenzij Debora met hem mee zou gaan, en zo zijn inspanning met haar invloed en raad zou ondersteunen. [...]

“De Heer gaf Debora Zijn bedoeling te kennen, om de vijanden van Israël te vernietigen, gaf haar bevel een man met de naam Barak te laten roepen ... en hem de instructies te geven die zij had ontvangen. Daarop liet zij Barak roepen, en gaf hem aanwijzingen, om tienduizend man van de stammen van Naftali en Zebulon te verzamelen, en de strijd aan te binden met de legers van koning Jabin.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 328.

Generaal Sisera zette zijn strijdswagens in

4. **Wie bracht Sisera bijeen – zich bewust van de uitdaging – in de overtuiging dat hij zou zegeviere over de onderworpen Israëlieten? Richteren 4:11-13.**

Richteren 4:11-13 *Heber nu, de Keniet, had zich afgezonderd van Kaïn, van de zonen van Hobab, de schoonvader van Mozes. Hij had zijn tenten opgezet tot aan de eik in Zaänaïm, die bij Kedes staat. Toen vertelde men Sisera dat Barak, de zoon van Abinoam, de berg Tabor was opgetrokken. Daarop riep Sisera al zijn strijdagens bijeen, negenhonderd ijzeren strijdagens, en al het volk dat bij hem was, vanuit Haroseth-Haggojim, bij de beek Kison.*

“Barak monsterde nu een leger van tienduizend man, en marcheerde naar de berg Tabor, zoals de Heer had aangegeven. Sisera verzamelde onmiddellijk een geweldige en goed uitgeruste strijdmacht, en was van plan de Hebreëen te omsingelen en hen tot een makkelijke prooi te maken. De Israëlieten ... keken met schrik neer op de grote legers die in de vlakte beneden hen verspreid waren, uitgerust met allerlei oorlogstuig. ... Grote zeisachtige messen waren aan de assen bevestigd, zodat de strijdagens, wanneer zij de rangen van de vijand binnendrongen, hen neer zouden maaïen als tarwe voor de sikkel.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 328.

DONDERDAG

5. **Welke opdracht gaf de Heer aan Barak via de profetes Debora? Wie versloeg eigenlijk de generaal Sisera en zijn legers? Richteren 4:14-16.**

Richteren 4:14-16 *En Debora zei tegen Barak: Sta op, want dit is de dag waarop de HEERE Sisera in uw hand gegeven heeft. Is de HEERE niet uitgetrokken voor u uit? Toen daalde Barak van de berg Tabor af met tienduizend man achter zich. En de HEERE bracht Sisera met al zijn strijdagens en heel zijn leger door de scherpte van het zwaard in verwarring vóór Barak, zodat Sisera van zijn wagen afklom en te voet vluchtte. Barak joeg de strijdagens en het leger na tot Haroseth-Haggojim. En heel het leger van Sisera viel door de scherpte van het zwaard; zelfs niet één bleef er over.*

“De Israëlieten hadden zich in een versterking in de bergen genesteld, om een gunstig moment af te wachten voor een aanval. Aangemoedigd door de verzekering van Debora dat de juiste dag aangebroken was om het overwinningssignaal te geven, leidde Barak zijn leger omhoog naar de open vlakte, en deed een dappere aanval op de vijand. God, die de strijd regeert, vocht voor Israël, en noch krijgskunst, noch

superioriteit in aantallen en in uitrusting, kon hen weerstaan. De legerscharen van Sisera raakten in paniek. ... Alleen God kon de vijand beschamd doen staan, en de overwinning kon alleen aan Hem worden toegeschreven.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 328.

VRIJDAG

6. Waar zocht Sisera – volledig verslagen – toevlucht en verlichting? Wie was Jaël? Richteren 4:11, 17-20.

Richteren 4:11, 17-20 *Heber nu, de Keniet, had zich afgezonderd van Kaïn, van de zonen van Hobab, de schoonvader van Mozes. Hij had zijn tenten opgezet tot aan de eik in Zaänaïm, die bij Kedes staat. [...] En Sisera vluchtte te voet naar de tent van Jaël, de vrouw van Heber, de Keniet. Er was namelijk vrede tussen Jabin, de koning van Hazor, en het huis van Heber, de Keniet. Jaël kwam naar buiten, Sisera tegemoet, en zei tegen hem: Wijk af van uw weg, mijn heer! Wijk af van uw weg en kom bij mij, wees niet bevreesd! En hij week naar haar af in de tent en zij dekte hem toe met een deken. Daarna zei hij tegen haar: Geef mij toch een beetje water te drinken, want ik heb dorst. Toen opende zij een leren melkzak en gaf hem te drinken en dekte hem weer toe. Ook zei hij tegen haar: Ga bij de ingang van de tent staan, en als er iemand komt en u vraagt en zegt: Is hier iemand, dan moet u zeggen: Niemand.*

“Toen Sisera zag dat zijn leger verslagen was, verliet hij zijn strijd-wagen en probeerde als een gewone soldaat te voet te vluchten. Toen hij de tent van Heber naderde, een van de nakomelingen van Jethro, werd de vluchteling uitgenodigd om daar onderdak te vinden. In de afwezigheid van Heber bood Jaël, zijn vrouw, Sisera hoffelijk een verfrissend drankje en gelegenheid tot rust aan, en de vermoeide generaal viel al snel in slaap.” –*Daughters of God*, blz. 38.

SABBAT

Sisera verloor de strijd en zijn leven

7. Wat was het roemloze einde van deze strijder die tegen God en Zijn volk vocht? Richteren 4:21-24.

Richteren 4:21-24 *Vervolgens nam Jaël, de vrouw van Heber, een tentpin, nam een hamer in haar hand, ging stilletjes naar hem toe en dreef de pin in zijn slaap, zodat hij aan de grond vastzat. Hij was namelijk in een diepe slaap gevallen, en uitgeput. En hij stierf. En zie, Barak achtervolgde Sisera. Jaël kwam naar buiten, hem tegemoet, en zei tegen hem: Kom, en ik zal u de man laten zien die u zoekt. Zo ging hij bij haar naar binnen, en zie, daar lag Sisera dood, met de pin in zijn slaap. Zo vernederde God op die dag Jabin, de koning van Kanaän, vóór de Israëlieten. De hand van de Israëlieten drukte gaandeweg harder op Jabin, de koning van Kanaän, totdat zij Jabin, de koning van Kanaän, hadden uitgeroeid.*

“Jaël was eerst niet op de hoogte van de positie van haar gast, en ze besloot hem te verbergen; maar toen ze nadien te weten kwam dat dit Sisera, de vijand van God en Zijn volk was, veranderde ze van gedachten. Terwijl hij voor haar lag te slapen, overwon ze haar natuurlijke weerzin tegen zulk een daad en doodde hem door een lange spijker door zijn slapen te slaan en hem zo aan de grond te nagelen. Toen Barak bij het achtervolgen van zijn vijand daarlangs kwam, werd hij door Jaël geroepen om de hoogmoedige aanvoerder dood aan zijn voeten te zien liggen, – gedood door een vrouw (ST 16 juni 1881).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 85.

Voor verdere studie

“Een ziel die verenigd is met Christus, die Zijn vlees eet en Zijn bloed drinkt, die elk woord dat uit de mond van God komt aanvaardt en ernaar leeft, zal oorlog voeren tegen alle overtredingen en elke toenadering tot de zonde. Hij wordt elke dag meer als een helder en stralend licht, en meer overwinnaar. Hij gaat van kracht naar kracht, niet van zwakte naar zwakte.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 441.

Bevrijdingslied

“ ‘Vloekt Meroz, zegt de Engel des Heeren, vloekt zijn inwoners gedurig; omdat zij niet gekomen zijn tot de hulp des Heeren, tot de hulp des Heeren, met de helden.’ (Richteren 5:23) Wat had Meroz gedaan? Niets. Dit was hun zonde. De vloek van God kwam over hen voor wat ze niet hadden gedaan. De man met een zelfzuchtige, bekrompen geest is verantwoordelijk voor zijn krenterigheid, maar zij die welwillende genegenheden, edelmoedige impulsen en liefde voor de zielen hebben, worden onder een zware verantwoordelijkheid geplaatst; want als zij toestaan dat deze talenten werkloos blijven en verspild worden, worden zij bij de ontrouwe dienaren ingedeeld. Alleen het bezit van deze gaven is niet genoeg. Degenen die ze hebben, moeten zich realiseren dat hun verplichtingen en verantwoordelijkheden worden vergroot.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 284.

ZONDAG

Lof aan de Heer

1. **Hoe brachten Debora en Barak hun grote blijdschap tot uitdrukking over het resultaat van de strijd? Wie kreeg terecht alle lof en eer voor Israëls overwinning op hun onderdrukkers? Richteren 5:1-5.**

Richteren 5:1-5 *Toen zong Debora met Barak, de zoon van Abinoam, op die dag: Nu de leiders in Israël de leiding hebben genomen, nu het volk zich vrijwillig gegeven heeft, loof de HEERE! Luister, koningen, hoor mij aan, vorsten! Ik wil, ja, ik wil voor de HEERE zingen. Ik wil psalmen zingen voor de HEERE, de God van Israël. HEERE, toen U uittrok uit Seïr, toen U voortschreed uit het veld van Edom, beefde de aarde, ook droop de hemel, ook dropen de wolken van water. De bergen vloeiden weg van voor het aangezicht van de HEERE, zelfs de Sinaï, van voor het aangezicht van de HEERE, de God van Israël.*

“God te prijzen uit de volheid en oprechtheid van ons hart is evenzeer een plicht als het gebed. Wij moeten aan de wereld en aan heel de

hemel laten zien dat wij Gods wondere liefde voor de gevallen mensheid op prijs stellen en dat wij meer en grotere zegeningen verwachten uit Zijn oneindige volheid. Wij moeten veel meer dan nu het geval is spreken over de kostbare momenten uit onze ervaring. Na een bijzondere uitstorting van de Heilige Geest moet onze blijdschap en geschiktheid voor Zijn dienst ten zeerste toenemen door het verhalen van Zijn goedheid en Zijn wonderbare daden voor Zijn kinderen.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 182.

MAANDAG

2. **Welke gedachte komt bij u op als u bedenkt dat Debora zichzelf een ‘moeder in Israël’ noemde? Wat was de implicatie van haar uitspraak dat er vóór haar niet ‘een schild of speer ... onder veertigduizend in Israël’ gezien werd? Richteren 5:6-10.**

Richteren 5:6-10 *In de dagen van Samgar, de zoon van Anath, in de dagen van Jaël, lagen de wegen verlaten, en zij die de paden bewaandelden, gingen kronkelwegen. De dorpen lagen verlaten in Israël, ze lagen verlaten, totdat ik, Debora, opstond, tot ik opstond, een moeder in Israël. Koos men nieuwe goden, dan was er strijd in de poorten. Werd er ook een schild of speer gezien onder veertigduizend in Israël? Mijn hart is bij de wetgevers van Israël, die zich vrijwillig gaven onder het volk; loof de HEERE! U die rijdt op witte ezelinnen, u die op mantels zit en u die wandelt op de weg: spreek ervan.*

“Twintig jaar lang zuchtten de Israëlieten onder het juk van de onderdrukker. Toen bekeerden zij zich van hun afgoderij, en riepen nederig en berouwvol tot de Heer om hen te bevrijden. Zij riepen niet tevergeefs. Er leefde in Israël een vrouw die beroemd was vanwege haar vroomheid, en de Heer verkoos om via haar Zijn volk te bevrijden. Haar naam was Debora. Zij stond bekend als profetes, en bij het ontbreken van de gebruikelijke overheidsinstanties richtte het volk zich tot haar voor advies en om recht te verkrijgen.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 328.

Zegen van samenwerking

3. **Wat zei het lied over de reacties van de verschillende stammen en de handelwijze van de mensen? Wat leert dit over het omgaan met problemen? Richteren 5:13-16.**

Richteren 5:13-16 *Toen daalden de overgeblevenen af naar de machtigen. Het volk van de HEERE daalde naar mij af met de helden. Uit Efraim kwamen zij, hun wortel ligt in Amalek. Achter u kwam Benjamin, onder uw volksgenoten. Uit Machir daalden wetgevers af en uit Zebulon wervers van krijgsvolk met hun schrijversstaf. Ook de vorsten in Issaschar waren met Debora en zoals Issaschar, zo was Barak. Te voet werd hij het dal in gestuurd. In de gelederen van Ruben waren de overleggingen van het hart groot. Waarom bleef u zitten tussen de schaapskooien, om naar het geblaat van de kudde te luisteren? Voor de gelederen van Ruben waren de overleggingen van het hart groot.*

“De Here plaatst mensen op verantwoordelijke posities om niet hun eigen wil, maar Gods wil uit te voeren. Hij geeft wijsheid aan hen die Hem zoeken en op Hem vertrouwen als hun Raadsman. Zolang mensen de zuivere beginselen van Zijn bestuur vertegenwoordigen, zal Hij hen blijven zegenen en handhaven als Zijn werktuigen om Zijn doelstellingen met Zijn volk te volvoeren. Hij zal samenwerken met hen, die samenwerken met Hem.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 157.
“De wil van mannen, vrouwen en kinderen moet getraind worden door samenwerking met God.... De melodie van geestelijke vreugde en zowel geestelijke alsook lichamelijke gezondheid zal geopenbaard worden en zal de zegening bevorderen dat de Heere Jezus naar onze wereld kwam om te geven aan ieder individu dat wil geloven.” –*Christ Triumphant*, blz. 239.

4. **Hoe droegen alle stammen bij aan de strijd tegen Israëls vijanden? Welk bijzonder belangrijk aspect werd opgetekend in het overwinningslied? Richteren 5:17-21.**

Richteren 5:17-21 *Gilead bleef aan de overzijde van de Jordaan. En Dan, waarom verbleef hij bij de schepen? Aser bleef zitten aan de kust van de zee en bleef bij zijn havens. Zebulon is een volk dat zijn leven heeft versmaad tot de dood toe, Naftali evenzo, op de hooggelegen velden. De koningen kwamen, zij streden. Toen streden de koningen van Kanaän bij Taänach, aan het water van Megiddo, maar buit aan zilver namen zij niet mee. Vanuit de hemel streden zij, vanuit hun banen streden de sterren tegen Sisera. De beek Kison sleurde hen mee, de aloude beek, de beek Kison! Vertrap, mijn ziel, de sterken!*

DONDERDAG

5. **Wat werd er in de Schrift verteld over de stad waarvan de inwoners geen helpende hand toestaken? Aan de andere kant, welke zegening werd er gezongen over Jaël, de vrouw van Heber de Keniet, die strikt genomen geen Israëliet was? Richteren 5:23-27.**

Richteren 5:23-27 *Vervloek Meroz! zegt de Engel van de HEERE. Vervloek zijn inwoners voortdurend, omdat zij de HEERE niet te hulp zijn gekomen, de HEERE te hulp met de helden. Laat gezegend zijn boven de vrouwen Jaël, de vrouw van Heber, de Keniet, laat zij boven de vrouwen in de tent gezegend zijn. Water vroeg hij, melk gaf zij. In een schaal voor machtigen bracht zij boter. Haar hand strekte zij uit naar de pin, en haar rechterhand naar de hamer van de arbeiders. Zij sloeg Sisera, spleet zijn hoofd, verbrijzelde en doorboorde zijn slaap. Tussen haar voeten kromde hij zich, viel hij, lag hij. Tussen haar voeten kromde hij zich, viel hij. Waar hij zich kromde, daar viel hij, geschonden.*

“In dat verband zei de Rechter: ‘Allen zullen gerechtvaardigd worden door hun geloof en geoordeeld naar hun werken’. Hoe duidelijk zagen zij nu hun verzuim, en hoe wijs was de schikking Gods om een iegelijk een werk te laten doen om de zaak te bevorderen en zijn medemensen te redden. Een ieder moest in zijn gezin en in zijn omgeving een levend geloof aan de dag leggen door vriendelijk te zijn tegenover de armen, mee te leven met de beproefden, deel te nemen in de zendingsarbeid en door Gods zaak met zijn middelen te ondersteunen. Maar, evenals over Meroz, rustte de vloek Gods op hen om hetgeen zij niet gedaan hadden. Zij hadden van dat werk gehouden, dat hun het grootste profijt zou

brenge in dit leven, en achter hun namen in het boek, waarin de goede werken vermeld waren, stond helaas niets geschreven.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, blz. 539, 540.

VRIJDAG

Raak niet verstrikt in twijfelachtige zaken

6. **Wat moeten degenen die meewerken aan een slechte zaak verwachten, zelfs als ze al hun kracht gebruiken? Richteren 5:28-30.**

Richteren 5:28-30 *Door het venster keek zij uit; de moeder van Sisera schreeuwde door het traliewerk: Waarom duurt het zo lang voor zijn wagen komt? Waarom blijft het geratel van zijn wagens uit? Haar meest wijze vorstinnen antwoordden – en ook zij beantwoordde haar woorden voor zichzelf: Zouden zij dan geen buit vinden en verdelen, één meisje of twee meisjes voor elke man? Een buit van gekleurde stoffen voor Sisera, een buit van gekleurde stoffen, geborduurde, gekleurde stoffen, aan beide zijden geborduurd, voor om de halzen van de buit.*

“Het is belangrijk dat allen nu tot het werk komen en handelen alsof ze levende mensen zijn, die werken voor de redding van zielen die verloren gaan. Als iedereen in de gemeente zou opkomen om de Heer te helpen, zouden we zo’n opleving van Zijn werk zien als we tot nu toe nog niet hebben meegemaakt. God eist dit van u en van elk lid van de gemeente.... Gehoorzaamheid is vereist; en als u niet gehoorzaamt, staat u op slechtere dan neutrale grond. Tenzij u de zegen van God hebt, hebt u Zijn vloek. Hij eist dat u gewillig en gehoorzaam bent en zegt dat u het goede van het land zult eten. Er wordt een bittere vloek uitgesproken over hen die niet tot de hulp van de Heer komen. ‘Vloekt Meroz,’... Satan en zijn engelen zijn in het veld om zich te verzetten tegen elke stap voorwaarts die Gods volk zet, daarom is de hulp van iedereen nodig.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 165, 166.

“Er is een klasse die vertegenwoordigd wordt door Meroz. De zendingsgeest heeft zich nooit van hun zielen meester gemaakt. De oproepen van buitenlandse missies hebben hen niet tot actie aangezet. Welke verantwoording zullen zij afleggen aan God, die niets doen voor Zijn zaak – niets om zielen voor Christus te winnen? Zulken zullen de terechtwijzing ontvangen: ‘Slechte en luie dienaar’ (Matthéüs

25:26).” –*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, blz. 290.

SABBAT

7. **Wat bad het lied dat er met Israëls vijanden zou gebeuren? Welk verlangen werd geuit voor hen die God en Zijn werk liefhadden? Richteren 5:31.**

Richteren 5:31 *Zo moeten al Uw vijanden omkomen, HEERE! Maar laten zij die Hem liefhebben, zijn als het opgaan van de zon in haar kracht. En het land had veertig jaar rust.*

“Ons werk is onvolledig als we anderen niet opleiden om samen met God arbeiders te zijn, gezinnen te bezoeken en met hen te bidden, en de wereld te laten zien wat Jezus voor ons heeft gedaan. Gods woord zegt: ‘De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.’ Jakobus 1:27. Deze woorden worden tot iedere volgeling van Christus gesproken. Niet alleen de predikant, maar elke ziel die met Hem verbonden is, moet een arbeider zijn in Zijn wijngaard. ‘Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt; en u zult Mijn discipelen zijn.’ Johannes 15:8. Christus heeft met Zijn eigen leven betaald voor uw oprechte, hartelijke medewerking. Als u niet werkt als trouwe zendelingen, bent u ontrouw aan hetgeen u toevertrouwd is, en stelt u uw Verlosser teleur.” –*This Day with God*, blz. 370.

Voor verdere studie

“Tijdelijke en geestelijke welvaart zijn afhankelijk van gehoorzaamheid aan de wet van God. Maar wij lezen Gods Woord niet, om daardoor bekend te worden met de termen van de zegen die geschonken zal worden aan allen die ijverig Gods wetten beluisteren en die ijverig in hun gezinnen leren. Gehoorzaamheid aan Gods Woord is ons leven, ons geluk. Wij zien op de wereld en zien deze kreunen onder boosheid en geweld van mensen die de wet van God onteerd hebben. Hij heeft Zijn zegen op boom- en wijngaard ingetrokken. Was het niet terwille van Zijn gebodenhoudend volk dat op aarde leeft, Hij zou Zijn oordelen niet tegenhouden. Hij breidt

Zijn genade uit omwille van de rechtvaardigen die Hem liefhebben en vrezen.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 90, 91.

***Leest u alstublieft het zendingsbericht van de afdeling
Evangelisatie van de Generale Conferentie op blz. 52.***

8^e Les

Sabbat 22 februari 2025

Sabbatbegin 18.05 ^u. ↔ 18.07 ^u.

De roeping van Gideon

“Gideon was zich ten volle bewust van zijn onbekwaamheid om het grote werk dat voor hem lag, te doen. [...] De Here kiest voor Zijn werk niet altijd mensen met grote gaven, maar Hij kiest hen, die Hij het beste kan gebruiken. Personen die een goed werk voor God zouden kunnen doen, kunnen een tijd lang op de achtergrond blijven, terwijl hun Meester hen schijnbaar niet opmerkt en hen niet gebruikt. Maar als ze getrouw hun werk doen op hun nederige positie, bereid voor Hem te werken en offers voor Hem te brengen, zal Hij op Zijn tijd hen meer en grotere verantwoordelijkheden toevertrouwen.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 85, 86.

ZONDAG

- 1. Wat stond de Heer toe om te gebeuren toen Israël opnieuw deed wat slecht was in Zijn ogen? Richteren 6:1-4, 6.**

Richteren 6:1-4, 6 Maar de Israëlieten deden wat slecht was in de ogen van de HEERE. Toen gaf de HEERE hen over in de hand van Midian, zeven jaar. Toen Midian de overhand kreeg over Israël, maakten de Israëlieten vanwege Midian voor zichzelf de holen gereed die in de bergen zijn, en de grotten en de bergvestingen. Want het gebeurde, telkens als Israël gezaaid had, dat Midian optrok. Ook Amalek en de mensen van het oosten trokken tegen hen op. Dan sloegen zij hun kamp tegen hen op en deden de opbrengst van het land teniet, tot waar men bij Gaza komt. En zij lieten in Israël niets

over om van te leven: geen schaap, geen rund en geen ezel. [...] Zo verarmde Israël zeer vanwege Midian. Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE.

“De kinderen van Israël legden een plechtige gelofte af aan God om gehoorzaam te zijn, maar ze negeerden de eisen van de Heer. Sommigen bleven trouw aan God, maar de meerderheid negeerde Zijn woord. Ze verzetten zich tegen de wet van God en onderwezen de geboden van mensen als dogma’s. Vanwege hun overtreding stond de Heer op het punt de echtscheiding uit te spreken tussen Hemzelf en de ongehoorzame natie. Hij had tot hen gesproken door de profeten en door Christus, de grote Leraar, het Licht van de wereld. Als de Israëlieten het goede wilden doen, was de weg al duidelijk voor hen geopenbaard.” –*Review and Herald*, 27 februari 1900.

MAANDAG

Het volk was gewaarschuwd

2. Welke boodschap stuurde God naar Zijn volk, zodat ze hun grote verantwoordelijkheden zouden begrijpen? Richteren 6:7-10.

Richteren 6:7-10 *En het gebeurde, toen de Israëlieten vanwege Midian tot de HEERE riepen, dat de HEERE een man naar de Israëlieten zond, een profeet, die tegen hen zei: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Ik heb u uit Egypte doen optrekken en u uit het slavenhuis geleid. En Ik heb u gered uit de hand van de Egyptenaren en uit de hand van ieder die u verdrukte. En Ik heb hen van voor uw ogen verdreven en hun land aan u gegeven. En Ik zei tegen u: Ik ben de HEERE, uw God! Vrees de goden van de Amorieten niet, in wier land u woont. Maar u hebt niet naar Mijn stem willen luisteren.*

“Als de eisen van een goed en verstandig vader, die de beste en meest succesvolle middelen gebruikte om zijn nakomelingen te beschermen tegen het kwaad van onmatigheid, de moeite waard waren om nauwgezet gehoorzaamd te worden, moet Gods gezag voorzeker nog meer geëerbiedigd worden, omdat Hij heiliger is dan de mens. Onze Schepper en Gebieder, die oneindig is en machtig en verschrikkelijk in Zijn oordelen, tracht op alle mogelijke manieren de mens ertoe te brengen zijn zonden te zien en zich daarvan te bekeren. Bij monde van Zijn dienstknechten waarschuwt Hij voor het gevaar van ongehoorzaamheid; Hij doet een waarschuwing horen en bestraft op getrouwe

wijze de zonde. Zijn volk kent slechts voorspoed door Zijn barmhartigheid, door de waakzame zorg van uitverkoren werktuigen. Hij kan geen volk zegenen en beschermen dat Zijn raad verwerpt en Zijn vermaningen veracht. Een tijd lang kan Hij Zijn vergeldende oordelen weerhouden, maar Hij zal Zijn hand niet altijd terughouden om te straffen.” –*Profeten en koningen*, blz. 257.

DINSDAG

De Heer koos Gideon

3. Wat zei de Engel van de Heer tegen Gideon toen Hij aan hem verscheen? Richteren 6:11-13.

Richteren 6:11-13 *Toen kwam een Engel van de HEERE. Hij nam plaats onder de eik die bij Ofra is, die aan de Abiëzriet Joas toebehoorde. En zijn zoon Gideon klopte tarwe uit in de wijnpers om die voor de Midianieten te verbergen. Toen verscheen de Engel van de HEERE aan hem en zei tegen hem: De HEERE is met u, strijdbare held! Maar Gideon zei tegen Hem: Och, mijn heer, als de HEERE met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen? En waar zijn al Zijn wonderen, waarover onze vaders ons verteld hebben, toen zij zeiden: Heeft de HEERE ons niet uit Egypte doen optrekken? Maar nu heeft de HEERE ons verlaten en ons in de hand van Midian gegeven!*

“Gideon was de zoon van Joas, uit de stam Manasse. Dat deel van zijn geslacht had geen vooraanstaande positie, maar het huishouden van Joas werd gekenmerkt door moed en vastberadenheid. Van zijn moedige zonen wordt gezegd dat elk een gestalte had ‘als een koningszoon’. Behalve Gideon waren allen gevallen in de strijd tegen de Midjanieten, en er was reden te over om de invallers te vrezen. Gideon werd nu geroepen om zijn volk te bevrijden. Toen de roep kwam, was hij bezig met het dorsen van tarwe. Een hoeveelheid waren was verborgen, en omdat hij de dorsvloer niet durfde te gebruiken, was hij bij de wijnpers aan het dorsen; de tijd voor de druivenoogst was nog niet gekomen, en aan de wijngaarden werd weinig aandacht geschonken. Terwijl Gideon daar alleen en zwijgend aan het werk was, dacht hij somber na over de toestand in Israël en overwoog hoe zijn volk verlost kon worden van dat slavenjuk.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 498.

4. **Welke grote opdracht gaf de Heer aan Gideon? Welke belofte deed Hij hem toen Gideon aangaf dat hij zich niet opgewassen vond tegen deze taak? Richteren 6:14-16.**

Richteren 6:14-16 *Toen wendde de HEERE Zich tot hem en zei: Ga in deze kracht van u, en u zult Israël uit de hand van Midian verlossen. Heb Ik u niet gezonden? Maar hij zei tegen Hem: Och, mijn heer! Waarmee zal ik Israël verlossen? Zie, mijn geslacht is het armste in Manasse en ik ben de jongste in mijn familie. Maar de HEERE zei tegen hem: Omdat Ik met u zal zijn, zult u Midian verslaan alsof het maar één man was.*

‘Plotseling verscheen ’de Engel des Heren’ en sprak hem aan met de woorden: ‘De Here is met u, gij dappere held’. ‘Och, mijn heer’, was zijn antwoord, ‘indien de Here met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen? Waar zijn dan al Zijn wonderen, waarvan onze vaders ons vertelden, als zij zeiden: Heeft de Here ons niet uit Egypte gevoerd? Maar nu heeft de Here ons verstiten en ons prijsgegeven aan de greep van Midjan’. De hemelse Boodschapper antwoordde: ‘Ga heen in deze uw kracht en verlos Israël uit de greep van Midjan. Ik zend u immers?’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 498.

5. **Wat was de achterliggende betekenis van Gideons opdracht om een altaar af te breken en een ander op te richten? Richteren 6:25-27.**

Richteren 6:25-27 *En het gebeurde in diezelfde nacht dat de HEERE tegen hem zei: Neem een jonge stier van de runderen die van uw vader zijn, en wel de tweede jonge stier, van zeven jaar. Breek vervolgens het altaar van de Baäl af dat van uw vader is, en hak de gewijde paal om die erbij staat. Bouw daarna voor de HEERE, uw God, een altaar op de top van deze vesting, op een geschikte plaats. Neem dan de tweede jonge stier en breng een brandoffer met het hout van de gewijde paal, die u om zult hakken. Toen nam Gideon tien mannen van zijn knechten en deed zoals de HEERE tegen hem gezegd*

had. Maar het was uit vrees voor zijn familie en voor de mannen van de stad om dit overdag te doen, dat hij het 's nachts deed.

“God droeg Mozes toen op geen verbond te sluiten met de inwoners van het land waarheen zij zouden gaan, opdat zij daardoor niet zouden worden misleid. Maar zij moesten hun afgodsaltaren vernietigen, hun beelden afbreken en hun gewijde boomgaarden omhakken, die aan hun afgoden gewijd waren en waar het volk bijeenkwam om hun afgodische feesten te houden, die ter ere van hun afgodsgoden werden gehouden. Hij zei toen tegen hen: ‘... Gij zult u niet buigen voor een andere god; want de Naam des Heeren is IJveraar! een naijverig God is Hij!’ (Éxodus 34:14)” –*Spiritual Gifts*, deel 3, blz. 292.

VRIJDAG

Gideon bedreigd

- 6. Wat wilden de inwoners van de stad met Gideon doen toen ze hoorden dat hij degene was die het altaar van Baäl had afgebroken en het beeld van Asjera had omgehakt? Richteren 6:30-32.**

Richteren 6:30-32 *Toen zeiden de mannen van de stad tegen Joas: Breng uw zoon naar buiten. Hij moet sterven, omdat hij het altaar van de Baäl heeft afgebroken en de gewijde paal die erbij stond, omgehakt. Joas daarentegen zei tegen allen die bij hem stonden: Wilt ú het voor de Baäl opnemen? Moet ú hem verlossen? Wie het voor hem opneemt, zal nog deze morgen worden gedood! Als hij een god is, laat hij het dan voor zichzelf opnemen, omdat men zijn altaar heeft afgebroken. Daarom noemde hij zijn zoon op die dag Jerubbaäl, en zei: Laat de Baäl het tegen hem opnemen, want hij heeft zijn altaar afgebroken.*

“Gods bevel werd trouw volvoerd. Daar Gideon wist dat hij tegenstand zou ontmoeten als hij openlijk handelde, deed hij zijn werk in stilte; met behulp van zijn knechten voltooidde hij het werk in één nacht. De toorn van de mensen van Ofra was groot toen ze de volgende morgen zagen wat er gebeurd was. Ze zouden Gideon gedood hebben als niet Joas – die van het bezoek van de engel had vernomen – zijn zoon had verdedigd. ‘Wilt gij voor Baal strijden?’ vroeg hij. ‘Of wilt gij hem helpen? Wie voor hem strijdt, zal nog deze morgen ter

dood gebracht worden. Indien hij een god is, laat hij voor zichzelf strijden, nu iemand zijn altaar neergehaald heeft’. Als Baal zijn eigen altaar niet kon beschermen, hoe zou hij dan zijn vereerders kunnen beschermen?” –*Patriarchen en profeten*, blz. 499.

SABBAT

7. Wat vroeg Gideon om zeker te weten dat het Gods wil was om Israël door hem te redden? Richteren 6:36-40.

Richteren 6:36-40 *En Gideon zei tegen God: Als U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt, zie, ik ga een wollen vacht op de dorsvloer leggen. Als er alleen op de vacht dauw zal zijn en droogte op heel het land eromheen, dan zal ik weten dat U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt. En zo gebeurde het. De volgende dag stond hij vroeg op, wrong de vacht uit en perste de dauw uit de vacht: een schaal vol water. En Gideon zei tegen God: Laat Uw toorn niet tegen mij ontbranden, als ik alleen deze keer nog spreek. Laat mij toch nog eenmaal een proef met de vacht nemen: laat er alleen op de vacht droogte zijn en op heel het land eromheen dauw. En God deed zo in diezelfde nacht, want de droogte was alleen op de vacht en op heel het land eromheen was dauw.*

“Gideon durfde zich niet aan het hoofd van het leger te plaatsen eer hij nog meer bewijzen had dat God hem voor deze taak had geroepen en met hem zou zijn. Hij bad: ‘Indien Gij door mijn hand Israël wilt verlossen, zoals Gij gezegd hebt – zie, ik leg een vlies wol op de dorsvloer; wanneer er alleen op het vlies dauw zal zijn, maar het gehele land droog blijft, dan zal Ik weten dat Gij door mijn hand Israël verlossen wilt, zoals Gij gezegd hebt’. De volgende morgen was het vlies nat, terwijl de grond droog was. Maar er kwam twijfel bij hem op, omdat wol van nature het vocht uit de lucht in zich opneemt; de proef kon een vergissing zijn. Daarom vroeg hij om een herhaling van het teken, maar nu in omgekeerde volgorde, met de bede dat zijn voorzichtigheid God niet zou vertoornen. Zijn bede werd toegestaan.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 499.

Voor verdere studie

“God heeft door de eeuwen heen heilige engelen uitgezonden om Zijn volk te helpen en te bevrijden. Hemelse wezens hebben een actieve rol gespeeld in het leven van de mensen. Ze zijn verschenen in gewaden die schitterden als de bliksem. Ze zijn als reizigers verkleed tot de mensen gekomen. Engelen zijn in menselijke gedaante aan Godsmannen verschenen. Ze hebben op de middag onder eikenbomen gerust. Ze hebben bij mensen geloogd. Ze hebben reizigers ’s nachts de weg gewezen. Ze hebben met eigen handen het vuur op het altaar ontstoken. Ze hebben de deuren van gevangnissen geopend en Gods boodschappers in vrijheid gesteld. Ze zijn in volledige hemelse wapenrusting de steen van Christus’ graf komen wegrollen.” –*De grote strijd*, blz. 583.

Zendingsbericht van de afdeling Evangelisatie van de Generale Conferentie

Te lezen op Sabbat 22 februari 2025

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 1 maart 2025 worden ingezameld

Geliefde broeders en zusters in Christus,

In Markus 16:15 vertrouwde Jezus Zijn volgelingen de grote evangelieopdracht toe: “En Hij zei tegen hen: Ga heen in *heel de wereld*, predik het Evangelie aan *alle* schepselen.”

Door het werk van de Heilige Geest en de inspanningen en opoffering van de pioniers en boodschappers van God heeft de gemeente leden in 162 landen, evenals contacten die Bijbelstudies ontvangen waarin de waarheid van de reformatie naar voren wordt gebracht. De Verenigde Naties noemen 193 officiële landen in de wereld samen met ongeveer 50 onafhankelijke en semi-onafhankelijke gebieden.

De landen en gebieden die nog niet bereikt zijn, liggen in Noord-Afrika, Azië, een deel van Europa en veel eilanden in de verschillende zeeën. Ze omvatten voornamelijk islamitische, hindoeïstische, boeddhistische en andere heidense of atheïstische religies. Er is ook een enorme taalbarrière,

want er worden 7.100 verschillende talen en dialecten gesproken in de wereld.

Maar ook al zijn er veel obstakels, Jezus heeft beloofd bij Zijn volk te zijn en hen te leiden door de wonderbaarlijke gave van de Heilige Geest.

Onder het thema RESCUE richt de afdeling Evangelisatie van de Generale Conferentie haar inspanningen vooral op twee gebieden:

1. Werken via de sociale media, om zo individuen te bereiken in de meest afgelegen, donkerste hoeken van de aarde waar arbeiders niet kunnen komen.
2. Gelovigen mobiliseren door het creëren en trainen van teams van respondenten of lekenzendelingen om Gods woord te delen in samenwerking met de leiders van de gemeente.

Werken via de sociale media. De afgelopen jaren heeft de Heer in Zijn genade nieuwe deuren geopend via sociale medianetwerken om de wereld te bereiken met de huidige waarheid. De afdeling Evangelisatie heeft sociale media accounts en websites in verschillende talen aangemaakt en blijft deze aanmaken, zoals labibliatienet.org in het Spaans, biblewell.org in het Engels, labiblearaison.org in het Frans, en andere op Facebook, YouTube en Instagram.

Door de belangrijke donaties van verschillende broeders en zusters werden in 2020 betaalde meldingen gekocht om Bijbelcursussen te promoten via sociale netwerken in verschillende landen. Er zijn meer dan 120 miljoen mensen bereikt via deze sociale netwerken en er zijn duizenden verzoeken voor de Bijbelcursus ontvangen. Taalcorrespondentieteamen werden opgericht om op deze verzoeken te reageren. Het kost \$300 tot \$500 om in een nieuw land een goede promotiecampagne op sociale media te voeren om Bijbelcursussen en geestelijke onderwerpen aan te bieden die miljoenen mensen bereiken met de boodschap. Door het werk van God hebben al veel mensen Bijbelstudies gevolgd en sommigen hebben een verbond met God gesloten.

Maar we hebben verzoeken ontvangen in vele andere talen en Macedonische oproepen vanuit elk continent om geïnteresseerde zielen te bezoeken die Bijbelstudies volgen en bevestigd willen worden in de waarheid. Daarom heeft de afdeling Evangelisatie de volgende doelen om te reageren op verzoeken voor Bijbelcursussen in de volgende 12 hoofdtalen die in meerdere landen gesproken worden:

Engels: 1,452 miljard

Chinees (Mandarijn): 1,118 miljard

Hindi: 602 miljoen

Spaans: 548 miljoen

Frans: 280 miljoen
Arabisch: 274 miljoen
Bengaals: 272 miljoen
Russisch: 258 miljoen
Portugees: 257 miljoen
Urdu (Pakistan en delen van India): 231 miljoen
Swahili: 200 miljoen
Duits: 134 miljoen

Er is ongeveer 5.000 dollar per jaar nodig om iemand te ondersteunen die kan helpen met de correspondentie die nodig is om een nieuw land te bereiken. Daarnaast moet er geïnvesteerd worden in apparatuur en software om video's en boodschappen in meerdere talen voor te bereiden en zo veel mogelijk mensen te kunnen bereiken met het eeuwige evangelie.

Verder zijn er nieuwe series interessante documentaires met Bijbelse thema's gepland in meerdere talen die de luisteraar inspireren om zich te abonneren op de Bijbelcursus. Een nieuwe documentaireserie kost bijna \$10.000 voor personeel, montage, productie, rechten, apparatuur en andere uitgaven.

We willen de huidige waarheid ook delen op de kanalen die de nieuwe smart TV-schermen gebruiken. Er is ongeveer \$10.000 nodig voor één tv-kanaal per jaar per regio. De uitgaven zijn veel hoger voor satelliet-tv.

Gelovigen mobiliseren om lekenwerk te doen. “De Heer roept nu om vrijwilligers. Trek erop uit, arbeiders voor God, al wenend, kostbaar zaad dragend; want ongetwijfeld zult u met vreugde terugkeren, uw schoven met u meenemend.” –*Review and Herald*, 15 december 1885.

Beste broeders en zusters, door samen te werken kunnen we veel meer bereiken dan wanneer we alleen werken. Beginnend met de steun van jullie gebeden, vergeet niet om presentaties op sociale media te ‘liken’ wanneer er een nieuwe video uitkomt, zodat deze een groter bereik kan hebben, en deel alstublieft de links met vrienden en contacten.

In 2024 werden nieuwe RESCUE uitdagingen voorbereid om de gelovigen te verenigen in het bereiken van mensen:

1. Team Rescue – Maak deel uit van een team van vrijwilligers die samenwerken in persoonlijke zendingsactiviteiten.
2. Home Rescue – Maak deel uit van een team van mensen die hun huis openstellen om het woord van God te delen met burens en vrienden.
3. Mission Rescue – Maak deel uit van een team dat publieke evangelisatie activiteiten ontwikkelt.
4. Service Rescue – Sluit je aan bij mensen die hun talenten ten dienste stellen van hun medemensen.

U vindt meer informatie over het RESCUE plan op de volgende website:
www.planrescate.org.

Doe mee met deze uitdagingen van het RESCUE plan om zielen te bereiken voor het koninkrijk van God. U kunt ook bijdragen geven zodat de boodschap een nieuw land kan binnengaan en helpen om de hele planeet te bestrijken in voorbereiding op de komst van de Heere Jezus.

“En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en *dan zal het einde komen.*”
Matthéüs 24:14.

Alvast bedankt voor uw bijdragen. We bidden dat God de middelen van elke vreugdevolle donateur zal vermenigvuldigen.

Uw broeder in Christus,
–*Prediker Pablo Hunger*

Leider van de afdeling Evangelisatie van de Generale Conferentie

**De speciale sabbatschoolcollecte is bestemd voor
de afdeling Evangelisatie van de Generale Conferentie**

Moge God uw gulle gaven vermenigvuldigen!

9^e Les

Sabbat 1 maart 2025

Sabbatbegin 18.18 ^u. ↔ 18.20 ^u.

Overwinning met weinigen

“Het echte christelijke karakter wordt gekenmerkt door eenvoud van doel, een onbedwingbare vastbeslotenheid, die weigert toe te geven aan wereldse invloeden en die niet tevreden is met een lagere doelstelling dan de Bijbel aangeeft. Als mensen zich laten ontmoedigen in het dienen van God, zal de grote tegenstander overvloedige redenen aanvoeren om hen af te wenden van de duidelijke weg van de plicht naar een weg van gemak en onverantwoordelijkheid. Zij, die kunnen worden omgekocht of verleid, ontmoedigd of verschrikt, zullen nutteloos zijn in de christelijke oorlogsvoering. Zij die hun zinnen zetten op wereldse schatten of wereldse eer, zullen niet blijven strijden tegen de overheden en de machten en de geestelijke boosheden in hemelse gewesten.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 86.

ZONDAG

1. **Welke oproep deed Gideon aan vier stammen, wetende dat drie volkeren zich hadden verenigd, zich al in Israëls gebied bevonden en op het punt stonden aan te vallen? Richteren 6:33-35; 7:1.**

Richteren 6:33-35; 7:1 *Nu hadden heel Midian, alsook Amalek en de mensen van het oosten zich samen verzameld. Zij trokken de Jordaan over en sloegen hun kamp op in het dal van Jizreël. Toen bekleedde de Geest van de HEERE Gideon. Hij blies op de bazuin, en Abiëzer werd achter hem bijeengeroepen. Ook stuurde hij boden door heel Manasse en ook dat werd achter hem bijeengeroepen. Eveneens stuurde hij boden naar Aser, Zebulon en Naftali, en zij trokken op, hun tegemoet. [...] Toen stond Jerubbaäl (dat is Gideon) vroeg op, met al het volk dat bij hem was. Zij sloegen hun kamp op bij de bron Harod, terwijl het kamp van Midian ten noorden van hem lag, achter de heuvel More, in het dal.*

“Allen die strijders van het kruis van Christus willen zijn, moeten de wapenrusting aandoen en zich voorbereiden op de strijd. Ze moeten zich niet laten intimideren door dreigementen, of bang laten maken door gevaren. Ze moeten voorzichtig handelen bij gevaar en toch vastbesloten en moedig de vijand tegemoet treden en de strijd voor God strijden. De toewijding van de volgeling van Christus moet volkomen zijn. Vader, moeder, vrouw, kinderen, huizen, land, ja alles moet ondergeschikt gemaakt worden aan het werk van God. Hij moet bereid zijn om geduldig, opgeruimd, blijmoedig alles te dragen waartoe Gods voorzienigheid hem roept. Zijn beloning zal tenslotte bestaan uit het feit, dat hij met Christus de troon van onsterfelijke heerlijkheid inneemt. (Richteren 7:4 aangehaald)” –*Bijbelcommentaar*, blz. 86, 87.

MAANDAG

Het aantal strijdende mannen verminderen

2. **Welke instructies kreeg Gideon van God net toen hij een groot aantal vrijwilligers had die klaarstonden om Israël te verdedigen? Waarom wilde de Heer dit? Richteren 7:2, 3.**

Richteren 7:2, 3 *En de HEERE zei tegen Gideon: Het volk dat bij u is, is voor Mij te talrijk om Midian in hun hand te geven. Anders zou Israël zich tegen Mij kunnen beroemen en zeggen: Mijn eigen hand heeft mij verlost! Welnu, roep toch ten aanhoren van het volk: Laat wie bevreesd is en beeft, terugkeren en zich naar het gebergte van Gilead haasten! Toen keerden er uit het volk tweeëntwintigduizend man terug, zodat er tienduizend overbleven.*

“Omdat zijn leger zo klein was, vergeleken met dat van de vijanden, had Gideon de gebruikelijke aankondiging niet gedaan. Hij was verbaasd toen hij hoorde dat zijn leger te groot was. Maar de Here zag trots en ongeloof in de harten van Zijn volk. In geestdrift ontstoken door de oproep van Gideon waren ze gekomen; maar velen werden bevreesd toen ze het grote leger van Midian zagen. Toch zouden zij, die nu bevreesd waren, bij de overwinning van Israël de eer hebben opgeëist in plaats van deze aan God te geven.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 500.

DINSDAG

3. **Hoe logisch leek het Gideon – geconfronteerd met een leger dat qua aantal op sprinkhanen leek – om het aantal terug te brengen tot nog minder mannen? Wat kon hij verwachten van zo’n klein aantal? Richteren 7:4-8.**

Richteren 7:4-8 *Daarop zei de HEERE tegen Gideon: Het volk is nog te talrijk. Laat hen afdalen naar het water; daar zal Ik hen voor u uitzuiveren. Zo zal het gebeuren: van wie Ik tegen u zal zeggen: Deze mag met u optrekken – die mag met u optrekken. Maar al degenen van wie Ik zal zeggen: Deze mag niet met u optrekken – die mag niet mee optrekken. En hij liet het volk afdalen naar het water. Toen zei de HEERE tegen Gideon: Iedereen die het water met zijn tong oplikt zoals een hond likt, die moet u apart zetten, en iedereen die zich op zijn knieën bukt om te drinken eveneens. Het aantal van hen die met hun hand het water naar de mond brachten om het op te likken, was driehonderd man. Maar heel de rest van het volk had zich op hun knieën gebukt om water te drinken. Toen zei de HEERE tegen Gideon: Door de driehonderd man die gelikt hebben, zal Ik u verlossen en Midian in uw hand geven. Laat daarom al het overige volk weggaan, ieder naar zijn woonplaats. Zij namen de proviand van het volk en hun*

bazuinen met zich mee, maar al de overige mannen van Israël liet hij gaan, ieder naar zijn tenten. De driehonderd man hield hij echter bij zich. En het kamp van Midian lag beneden hem, in het dal.

“Gideon gehoorzaamde de aanwijzing van de Heer, en met een bezwaard hart zag hij tweeëntwintigduizend man, ofwel meer dan tweederde van zijn totale strijdmacht, naar huis gaan.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 329.

“De Here is bereid om grote dingen voor ons te doen. We zullen de overwinning niet behalen door grote aantallen, maar door volledige overgave van het hart aan Jezus. We moeten in Zijn kracht voorwaarts gaan en vertrouwen op de machtige God van Israël. Er schuilt voor ons een les in het verhaal van Gideons leger... De Here is nog even bereidwillig om nu door mensen te werken en grote dingen tot stand te brengen door zwakke mensen.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 87.

WOENSDAG

Bemoediging door een droom

4. **Welke bemoediging kreeg Gideon? Wat hoorde hij nadat God hem had gezegd het vijandelijke kamp binnen te gaan? Richteren 7:9-14.**

Richteren 7:9-14 *En het gebeurde in diezelfde nacht dat de HEERE tegen hem zei: Sta op, daal af naar het kamp, want Ik heb het in uw hand gegeven. Bent u echter nog te bevreesd om af te dalen, daalt u dan met Pura, uw knecht, af naar het kamp, en dan zult u horen, waar zij over spreken. En daarna zult u moed vatten en naar het kamp afdalen. Vervolgens daalde hij met zijn knecht Pura af tot aan de rand van de strijdmacht die zich in het kamp bevond. En Midian en Amalek en al de mensen van het oosten lagen in het dal, zo talrijk als sprinkhanen. En hun kamelen waren ontelbaar, zo talrijk als de zandkorrels die zich aan de oever van de zee bevinden. Toen Gideon daar aankwam, zie, toen was er een man die zijn metgezel een droom aan het vertellen was. Hij zei: Zie, ik heb een droom gehad, en zie, een geroosterd gerstebrood rolde het kamp van Midian binnen. Het kwam tot bij de tent, sloeg ertegenaan, zodat die omviel, en keerde hem ondersteboven. En daar lag de tent. En zijn metgezel antwoordde en zei: Dat is niets anders dan het zwaard van Gideon,*

de zoon van de Israëlitische man Joas. God heeft Midian en heel dit kamp in zijn hand gegeven.

“De Here is bereid om grote dingen voor ons te doen. We zullen de overwinning niet behalen door grote aantallen, maar door volledige overgave van het hart aan Jezus. We moeten in Zijn kracht voorwaarts gaan en vertrouwen op de machtige God van Israël. Er schuilt voor ons een les in het verhaal van Gideons leger... De Here is nog even bereidwillig om nu door mensen te werken en grote dingen tot stand te brengen door zwakke mensen. Het is noodzakelijk de waarheid verstandelijk te kennen, want hoe zouden we anders de sluwe tegenstanders ervan tegemoet kunnen treden? De Bijbel moet bestudeerd worden, niet alleen om de leerstellingen die erin staan, maar ook om de praktische lessen. U moet zich nooit laten verrassen, u moet altijd de wapenrusting dragen. Weest op elke situatie voorbereid, en sta gereed voor elke oproep. Wees op uw hoede, let op elke gelegenheid om de waarheid naar voren te brengen, wees vertrouwd met de profetieën, wees vertrouwd met de lessen van Christus. Maar vertrouw niet op goed voorbereide argumenten. Argumenten alleen zijn niet voldoende. U moet God op de knieën zoeken. U moet uitgaan om de mensen te ontmoeten door de kracht en invloed van Zijn Geest.”
–*Bijbelcommentaar*, blz. 87.

DONDERDAG

5. Wat overtuigde Gideon ervan dat de Heer de vijanden in zijn handen zou overleveren? Richteren 7:15-18.

Richteren 7:15-18 *En het gebeurde, toen Gideon het verhaal van de droom en zijn uitleg had gehoord, dat hij zich in aanbidding neerboog. Hij keerde terug naar het kamp van Israël en zei: Sta op, want de HEERE heeft het kamp van Midian in uw hand gegeven. Toen verdeelde hij de driehonderd man in drie groepen en gaf iedereen een bazuin en lege kruiken in de hand, met fakkels binnen in de kruiken. En hij zei tegen hen: Kijk naar mij en doe net zo. En zie, als ik aan de rand van het kamp ben gekomen, dan moet het zó zijn dat u doet zoals ik doe. Als ik op de bazuin blaas, ik en allen die bij mij zijn, dan moet u ook op de bazuin blazen, rondom heel het kamp, en zeggen: Voor de HEERE en voor Gideon!*

“De Here werkt op Zijn eigen manier, naar Zijn eigen plannen. Laten mensen bidden dat ze ontledigd worden van zichzelf en in harmonie mogen zijn met God. Laten zij bidden: ‘Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede, o God.’ Laten mensen zich voor ogen houden dat Gods wegen niet de hunne zijn, en Zijn gedachten niet hun gedachten... [...] In de aanwijzingen die de Here aan Gideon gaf toen hij op het punt stond de strijd aan te binden met de Midianieten ... zouden deze precieze, methodische, formele mensen alleen maar inconsequenties en verwarring zien. Zij zouden zich terugtrekken onder duidelijk protest en weerstand. Ze zouden lange tegenwerpingen hebben geuit om de onbestaanbaarheid en de gevaren aan te tonen die gepaard zouden gaan aan het strijdvoeren op zo’n extreme manier en door hun kortzichtig oordeel zouden ze al zulke stappen als absoluut belachelijk en onredelijk beschouwen. Hoe onwetenschappelijk, inconsequent zouden ze de stappen van Jozua en zijn leger bij de verovering van Jericho hebben beschouwd!” –*Bijbelcommentaar*, blz. 87, 88.

VRIJDAG

Fakkels, kruiken en bazuinen

6. **Wat gebeurde er toen de mannen samen met Gideon op de bazuinen bliezen? Wie verrichtte er op dat moment een wonder? Richteren 7:19, laatste gedeelte-23.**

Richteren 7:19b-23 ... *Toen bliezen zij op de bazuinen en sloegen de kruiken die in hun hand waren, in stukken. Zo bliezen de drie groepen op de bazuinen en braken de kruiken. Met hun linkerhand hielden zij de fakkels vast en met hun rechterhand de bazuinen om daarop te blazen. En zij riepen: Het zwaard van de HEERE en van Gideon! En zij stonden rondom het kamp, ieder op zijn plaats. Toen ging heel het kamp op de loop. Ze schreeuwden het uit en vluchtten weg. Toen de driehonderd op de bazuinen bliezen, richtte de HEERE het zwaard van de een tegen de ander, en dat in heel het kamp. En het leger vluchtte naar Beth-Sitta in de richting van Zerera, tot aan de oever van Abel-Mehola, boven Tabbath. Toen werden de mannen van Israël bijeengeroepen: uit Naftali, uit Aser en uit heel Manasse. En zij joegen Midian achterna.*

“Het slapende leger werd wakker geschrikt. Aan alle kanten zagen ze het licht van brandende fakkels. Overal weerklonk het geluid der ba-

zuinen met de kreten der aanvallers. Omdat ze geloofden dat ze werden aangevallen door een overweldigende meerderheid, werden ze door paniek getroffen. Met luid geschreeuw sloegen ze op de vlucht, en daar ze hun metgezellen aanzagen voor hun vijanden, doodden ze elkander. Bij het bericht van de overwinning gingen duizenden Israëlieten, die naar hun huizen waren teruggekeerd, terug en achtervolgden de vluchtende vijand. De Midianieten vluchtten naar de Jordaan in de hoop hun grondgebied aan de overkant van de rivier te kunnen bereiken.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 502.

SABBAT

7. Welke oproep deed Gideon aan de stam van Efraïm? Waar leidde hun positieve reactie toe? Richteren 7:24, 25.

Richteren 7:24 Ook stuurde Gideon boden door heel het bergland van Efraïm om te zeggen: Daal af, Midian tegemoet, en ontnem hun de doorwaadbare plaatsen tot aan Beth-Bara en de Jordaan. Zo werden alle mannen van Efraïm bijeengeroepen en zij ontnamen hun de doorwaadbare plaatsen tot aan Beth-Bara en de Jordaan. Vervolgens namen zij twee vorsten van Midian gevangen: Oreb en Zeëb. Zij doodden Oreb op de rots Oreb, en Zeëb doodden zij in de Perskuip van Zeëb. En zij achtervolgden Midian en brachten de hoofden van Oreb en Zeëb over de Jordaan bij Gideon.

“Gideon zond boden naar Efraïm met de opdracht de vluchtelingen in het zuiden op te vangen. Intussen stak hij met zijn driehonderd vermoeide mannen de stroom over achter hen aan, die reeds over de rivier waren. De beide vorsten, Zebach en Salmunna, die over het gehele leger stonden, en die met een leger van vijftienduizend mannen waren ontsnapt, werden door Gideon ingehaald, hun gehele macht werd verslagen en de beide leiders gevangengenomen en gedood.

In deze geweldige nederlaag kwamen niet minder dan honderdtwintigduizend van de invallers om het leven. De macht der Midjanieten was gebroken en nooit meer konden ze strijden tegen Israël. Het bericht verspreidde zich overal, dat de God van Israël weer voor Zijn volk had gestreden. Woorden schieten te kort om de vrees te beschrijven van de omringende volken, toen ze hoorden welke eenvoudige middelen hadden gezegevierd over de macht van een trots, oorlogszuchtig volk.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 502.

Voor verdere studie

“De leidsman aan wie God had opgedragen de Midjanieten te verslaan, bekleedde geen vooraanstaande plaats in Israël. Hij was geen vorst, priester of Leviet. Hij beschouwde zich als de kleinste van zijn vaders huis. Maar God zag hem als een moedig en oprecht man. Hij vertrouwde niet op zichzelf, en was bereid Gods leiding te volgen. God kiest niet altijd mannen met grote talenten voor Zijn werk, maar Hij kiest hen die Hij het best kan gebruiken. ‘Ootmoed gaat vooraf aan de eer’. Spreuken 15:33. Het meeste kan God bereiken door hen die zich bewust zijn van hun eigen onwaardigheid, en die Hem als hun Leidsman en Bron van kracht willen vertrouwen. Hij wil hen sterken door hun zwakheid te verenigen met Zijn kracht en hen verstandig maken door hun onkunde te verenigen met Zijn wijsheid.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 502, 503.

10^e Les

Sabbat 8 maart 2025

Sabbatbegin 18.31 ^u ↔ 18.32 ^u

Intern en extern conflict

“Maar Gideon zei tegen hen: Ík zal niet over u heersen en ook mijn zoon zal niet over u heersen: de HEERE zal over u heersen.” Richteren 8:23.

“Nederigheid gaat aan de eer vooraf. De Here kan het best diegenen gebruiken, die zich het meest bewust zijn van hun eigen onwaardigheid en ongeschiktheid. Hij zal hen leren om geloofsmoed te beoefenen. Hij zal hen sterk maken door hun zwakheid te verenigen met Zijn kracht en hen verstandig maken door hun onkunde te verbinden met Zijn wijsheid.”
–*Bijbelkommentaar*, blz. 86.

ZONDAG

- 1. Welke klacht brachten de mannen van Efraïm bij Gideon? Hoe nederig en wijs antwoordde hij hen en kalmeerde zo hun woede? Richteren 8:1-3.**

Richteren 8:1-3 *Toen zeiden de mannen van Efraïm tegen hem: Wat is dit wat u ons hebt aangedaan, dat u ons niet hebt geroepen toen u tegen Midian ging strijden? En zij kregen grote onenigheid met hem. Hij daarentegen zei tegen hen: Wat heb ik nu gedaan vergeleken met u? Is de nalezing van Efraïm niet beter dan de wijnoogst van Abiëzer? God heeft de vorsten van Midian, Oreb en Zeëb, in uw hand gegeven. Wat heb ik dan kunnen doen vergeleken met u? Toen hij dit gezegd had, bedaarde hun woede tegen hem.*

“Gideons zachtmoedig en bedachtzaam antwoord stilte de toorn van de mannen van Efraïm, en ze keerden in vrede naar hun huis terug. Hoeveel moeilijkheden die tegenwoordig in de wereld bestaan, komen voort uit dezelfde boze trekken waardoor de mannen van Efraïm werden gedreven, en hoeveel kwaad zou kunnen worden afgewend als allen die onrechtvaardig worden beschuldigd of onder druk gezet, dezelfde zachtmoedige, belangeloze geest van Gideon zouden openbaren. (ST 21 juli 1881)” –*Bijbelkommentaar*, blz. 88.

MAANDAG

2. **Wat vroeg Gideon terecht aan de mannen van Sukkoth? Hoe reageerden zij hierop? Richteren 8:4-9.**

Richteren 8:4-9 *Toen Gideon bij de Jordaan gekomen was, stak hij over, samen met de driehonderd mannen die bij hem waren. En hoewel moe, bleven zij achtervolgen. En hij zei tegen de mensen van Sukkoth: Geef toch enkele ronde broden aan het volk dat mijn voetstappen volgt, want zij zijn moe, en ik achtervolg Zebah en Zalmuna, de koningen van Midian. Maar de vorsten van Sukkoth zeiden: Hebt u Zebah en Zalmuna dan al in handen, dat wij uw leger brood zouden geven? Toen zei Gideon: Daarom zal ik, wanneer de HEERE Zebah en Zalmuna in mijn hand geeft, uw lichamen dorsen met woestijndorens en met distels. En vandaar trok hij op naar Pnuel en sprak tot hen op dezelfde manier. Maar de mensen van Pnuel antwoordden hem, zoals de mensen van Sukkoth geantwoord hadden. Daarom zei hij ook tegen de mensen van Pnuel: Als ik in vrede terugkom, zal ik deze toren afbreken.*

Ondergang van de Midianitische koningen

3. **Wat gebeurde er met de twee Midianitische koningen en hun legers, nadat zij er niet in slaagden Israël te verslaan? Richteren 8:10-12.**

Richteren 8:10-12 *Nu waren Zebah en Zalmuna in Karkor, en hun legers met hen: ongeveer vijftienduizend man. Dit waren allen die overgebleven waren van heel het leger van de mensen van het oosten. De gevallen waren honderdtwintigduizend mannen die het zwaard konden hanteren. Gideon trok verder langs de weg van hen die in tenten wonen, ten oosten van Nobah en Jogbeha. En hij versloeg het legerkamp, terwijl het legerkamp dacht dat het veilig was. En Zebah en Zalmuna vluchtten. Hij achtervolgde hen echter, nam de beide koningen van Midian, Zebah en Zalmuna, gevangen en joeg heel het leger schrik aan.*

“Niemand kan ware liefdadigheid beoefenen zonder zelfverloochening. Slechts door een leven van eenvoud, zelfverloochening en verstandige spaarzaamheid is het ons mogelijk om het werk, dat ons als Christus’ vertegenwoordigers is opgedragen, tot stand te brengen. Hoogmoed en wereldse eerezucht moeten uit ons hart weggedaan worden. In al ons werk moet het beginsel van onzelfzuchtigheid, in Christus’ leven geopenbaard, tot uitvoer worden gebracht. Op de muren van onze huizen, de schilderijen en het meubilair moet te lezen staan: ‘Breng de arme zwervelingen die uitgeworpen zijn in uw huis.’ In onze kleerkasten moeten wij geschreven zien staan, als met de vinger van God geschreven: ‘Bekleed de naakte.’ In de eetkamer, op de tafel, uitbundig beladen met voedsel, zouden wij gedrukt moeten zien staan: ‘Is het niet, dat jij voor de hongerigen uw brood breekt?’ (Jesaja 58:7)” –*De weg tot gezondheid*, blz. 172.

4. **Wat gebeurde er met de inwoners van Sukkoth, die een paar dagen eerder hadden geweigerd om voedsel te geven aan de uitgeputte soldaten van Israël? Richteren 8:13-17.**

Richteren 8:13-17 *Toen Gideon, de zoon van Joas, terugkwam van de strijd via de pas bij Heres, nam hij een jongen van de mensen van Sukkoth gevangen en ondervroeg hem. Die schreef de vorsten van Sukkoth voor hem op, alsook hun oudsten: zevenenzeventig mannen. Toen kwam hij bij de mensen van Sukkoth en zei: Zie, Zebah en Zalmuna, om wie u mij gehoord hebt door te zeggen: Hebt u Zebah en Zalmuna dan al in handen, dat wij uw vermoeide mannen brood zouden geven? En hij nam de oudsten van die stad en ook woestijndorens en distels, en daarmee liet hij het de mensen van Sukkoth weten. En de toren van Pnuel brak hij af en hij doodde de mensen van de stad.*

“Goede daden zijn de vruchten die Christus van ons verlangt: vriendelijke woorden, daden van welwillendheid, van tedere aandacht voor de armen, de behoeftigen, de gekwelden. Wanneer harten meeleven met harten die belast zijn met ontmoediging en verdriet, wanneer de hand uitdeelt aan de behoeftigen, wanneer de naakten gekleed worden, de vreemdeling verwelkomd wordt op een stoel in uw zitkamer en een plaats in uw hart, komen engelen heel dichtbij en wordt er in de hemel op een verzoek gereageerd. Elke daad van gerechtigheid, genade en welwillendheid maakt een melodie in de hemel. De Vader ziet vanaf Zijn troon degenen die deze daden van genade verrichten en telt hen tot Zijn kostbaarste schatten. ‘En zij zullen, zegt de Heere der heerschen, te dien dage, die Ik maken zal, Mij een eigendom zijn.’ (Maléachi 3:17) Elke barmhartige daad jegens de behoeftigen, de lijdenden, wordt beschouwd alsof ze aan Jezus zijn gedaan. Wanneer u de armen helpt, meeleeft met de gekwelden en onderdrukten en bevriend raakt met de wezen, brengt u uzelf in een nauwere relatie met Jezus.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 25.

DONDERDAG

5. **Welk lot trof de twee Midianitische koningen, aangezien zij eerder al Gideons broers hadden gedood? Richteren 8:18-21.**

Richteren 8:18-21 *Daarna zei hij tegen Zebah en Zalmuna: Wat waren het voor mannen die u op de Tabor doodde? En zij zeiden: Zij waren zoals u, één in gestalte, als koningszonen. Toen zei hij: Het waren mijn broers, zonen van mijn moeder. Zo waar de HEERE leeft, als u hen had laten leven, zou ik u niet doden! En hij zei tegen Jether, zijn eerstgeborene: Sta op, dood hen! Maar de jongen trok*

zijn zwaard niet, omdat hij bang was. Hij was immers nog maar een jongen. Toen zeiden Zebah en Zalmuna: Staat u zelf op en steek ons dood, want zoals de man is, zo is zijn kracht. Daarom stond Gideon op, doodde Zebah en Zalmuna, en nam de mantjes die om de halzen van hun kamelen hingen.

“Omdat ze geloofden dat ze werden aangevallen door een overweldigende meerderheid, werden ze door paniek getroffen. Met luid geschreeuw sloegen ze op de vlucht, en daar ze hun metgezellen aanzagen voor hun vijanden, doodden ze elkander. Bij het bericht van de overwinning gingen duizenden Israëlieten, die naar hun huizen waren teruggekeerd, terug en achtervolgden de vluchtende vijand.

De Midjanieten vluchtten naar de Jordaan in de hoop hun grondgebied aan de overkant van de rivier te kunnen bereiken. Gideon zond boden naar Efraïm met de opdracht de vluchtelingen in het zuiden op te vangen. Intussen stak hij met zijn driehonderd vermoeide mannen de stroom over achter hen aan, die reeds over de rivier waren. De beide vorsten, Zebach en Salmunna, die over het gehele leger stonden, en die met een leger van vijftienduizend mannen waren ontsnapt, werden door Gideon ingehaald, hun gehele macht werd verslagen en de beide leiders gevangengenomen en gedood.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 502.

VRIJDAG

Gideons nederigheid en bescheidenheid

6. **Wat onthulde het antwoord van Gideon over zijn karakter, toen de mannen van Israël aan hem vroegen om over hen te regeren? Op wie richtte hij de geesten van de mensen? Richteren 8:22, 23.**

Richteren 8:22, 23 *Toen zeiden de mannen van Israël tegen Gideon: Heers over ons, u zowel als uw zoon en uw kleinzoon, want u hebt ons uit de hand van Midian verlost. Maar Gideon zei tegen hen: Ik zal niet over u heersen en ook mijn zoon zal niet over u heersen: de HEERE zal over u heersen.*

“De leidsman aan wie God had opgedragen de Midjanieten te verslaan, bekleedde geen vooraanstaande plaats in Israël. Hij was geen vorst, priester of Leviet. Hij beschouwde zich als de kleinste van zijn vaders huis. Maar God zag hem als een moedig en oprecht

man. Hij vertrouwde niet op zichzelf, en was bereid Gods leiding te volgen. God kiest niet altijd mannen met grote talenten voor Zijn werk, maar Hij kiest hen die Hij het best kan gebruiken. ‘Ootmoed gaat vooraf aan de eer.’ Spreuken 15:33. Het meeste kan God bereiken door hen die zich bewust zijn van hun eigen onwaardigheid, en die Hem als hun Leidsman en Bron van kracht willen vertrouwen. Hij wil hen sterken door hun zwakheid te verenigen met Zijn kracht en hen verstandig maken door hun onkunde te verenigen met Zijn wijsheid.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 502, 503.

SABBAT

7. **Welke ernstige fout maakte Gideon later, ondanks dat hij moedig en trouw was bij het bevrijden van Israël van de Midianieten onder Gods hand? Wat zou dit betekenen voor Israël en zijn huis? Richteren 8:24-27, 32.**

Richteren 8:24-27, 32 *Verder zei Gideon tegen hen: Ik wil u een verzoek doen: laat ieder mij een ring uit zijn buit geven. (Zij hadden namelijk gouden ringen, want zij waren Ismaëlieten.) En zij zeiden: Wij zullen ze graag geven. En zij spreidden een kleed uit en ieder wierp daarop een ring uit zijn buit. Het gewicht van de gouden ringen, waar hij om gevraagd had, was zeventienhonderd sikkel goud, naast de maantjes, oorhangers en purperen kleding die de koningen van Midian gedragen hadden, en naast de kettingen om de halzen van hun kamelen. Gideon maakte daar een efod van en stelde die op in zijn stad, in Ofra. En heel Israël ging er als in hoererij achteraan, zodat het voor Gideon en zijn huis tot een valstrik werd. [...] Gideon, de zoon van Joas, stierf in goede ouderdom en werd begraven in het graf van zijn vader Joas, de Abiëzriet, in Ofra.*

“Satan staat nooit stil. Hij is vol haat jegens God en verleidt dagelijks mensen tot een verkeerde handelwijze. De grote tegenstander is vooral druk bezig nadat de legers van de Here een duidelijke overwinning hebben behaald. Hij komt, vermomd als een engel des lichts, en op deze wijze probeert hij het werk van God teniet te doen. Evenzo werden Gideon gedachten en plannen ingegeven, waardoor Israël op een dwaalweg werd geleid. (ST 28 juli 1881)” –*Bijbelkommentaar*, blz. 88.

Voor verdere studie

“Zij die op de hoogste posities staan, kunnen op een dwaalweg worden gebracht, vooral als ze menen dat er geen gevaar is. De verstandigsten dwalen; de sterksten worden moe. Overmatige voorzichtigheid is vaak even gevaarlijk als overmatig zelfvertrouwen. Om zonder struikelen verder te gaan, moeten we de zekerheid hebben dat een almachtige hand ons over-eind zal houden en dat oneindig medelijden jegens ons zal worden betoond als we vallen. Alleen God kan te allen tijde ons geroep om hulp horen.

Het is een ernstige gedachte dat het wegnemen van een enkele beveiliging van het geweten, het nalaten om een goed voornemen uit te voeren, het vormen van een enkele verkeerde gewoonte niet alleen onszelf te gronde kan richten, maar ook hen, die vertrouwen in ons stellen. Onze enige veiligheid ligt in het volgen van de voetstappen van de Meester, die voorgaat; om onvoorwaardelijk voor bescherming te vertrouwen op Hem die zegt: ‘Volg Mij!’ Wij moeten gedurig bidden: ‘Houdt mijn schreden op Uw pad, o Here zodat mijn voeten niet uitglijden.’ (ST 28 juli 1881)” –*Bijbelkommentaar*, blz. 88, 89.

11^e Les

Sabbat 15 maart 2025

Sabbatbegin 18.43 ^u ↔ 18.45 ^u

Abimelech en Jotham

“De grote zonde van Israël is altijd de scheiding van God geweest, waarbij ze Zijn onmetelijke liefde en geweldige macht – die telkens opnieuw werd getoond bij haar verlossing – vergaten. Een waardering van Gods genade en goedheid zal leiden tot een waardering van hen die, zoals Gideon, zijn gebruikt als instrumenten om Zijn volk te zegenen. De wrede houding tegen het huis van Gideon was wat te verwachten was van een volk dat zo’n grote ondankbaarheid toonde tegenover God.” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

ZONDAG

1. **Wat deed het volk Israël nadat Gideon was gestorven?**
Richteren 8:33-35.

Richteren 8:33-35 *Maar het gebeurde, toen Gideon gestorven was, dat de Israëlieten zich afkeerden en als in hoererij achter de Baäls aan gingen. En zij maakten voor zich Baäl-Berith tot een god. En de Israëlieten dachten niet meer aan de HEERE, hun God, Die hen gered had uit de hand van al hun vijanden van rondom. En zij bewezen het huis van Jerubbaäl – dat is Gideon – geen goedertierenheid voor al het goede dat hij voor Israël had gedaan.*

“Als de Israëlieten een juist begrip hadden bewaard van goed en kwaad, zouden ze de valse redenering van Abimelech hebben ingezien, alsook de onrechtmatigheid van zijn aanspraken. Ze zouden hebben beseft dat hij met nijd was vervuld en gedreven werd door een lage eerzucht om zich te verheffen door de ondergang van zijn broeders. Zij die gedreven zouden worden door politiek in plaats van beginselen, kunnen niet vertrouwd worden. Ze zullen de waarheid verdraaien, feiten verbergen en aan de woorden van anderen een betekenis geven die helemaal niet zo bedoeld was. Ze zullen vleiende woorden gebruiken, terwijl addervergif onder hun tong is. Wie niet ernstig zoekt naar goddelijke leiding, zal door hun gladder woorden en sluwe plannen bedrogen worden (ST 4 aug. 1881).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 89.

MAANDAG

Abimelechs ambitie en intriges

2. **Welke bedrieglijke toespraak hield Abimelech, Gideons zoon van een bijvrouw, voor zijn moeders familie in Sichem? Hoe anders was zijn houding in vergelijking met die van zijn vader? Richteren 8:31; 9:1-3.**

Richteren 8:31; 9:1-3 *En zijn bijvrouw, die in Sichem woonde, baarde hem ook een zoon. En hij gaf hem de naam Abimelech. [...] En Abimelech, de zoon van Jerubbaäl, ging naar Sichem, naar de broers van zijn moeder, en hij sprak tot hen en tot heel het geslacht van de familie van zijn moeder: Spreek toch ten aanhoren van alle burgers van Sichem: Wat is beter voor u? Dat zeventig mannen, allemaal zonen van Jerubbaäl, over u heersen, of dat één man over u heerst? Bedenk daarbij dat ik uw beenderen en uw vlees ben. Toen spraken de broers van zijn moeder ten aanhoren van alle burgers van Sichem al deze woorden over hem. En hun hart neigde zich naar Abimelech, want zij zeiden: Hij is onze broeder.*

“Zoals in die dagen de slechte gewoonte was, had Gideon vele vrouwen genomen, en bij zijn dood liet hij niet minder dan 70 zoons achter. Naast hen was er een ander, Abimelech, ‘een zoon van een andere vrouw’. Deze persoon had geen recht op de erfenis samen met de wettelijke kinderen van Gideon en zijn lage karakter maakte hem nog meer onwaardig om tot de afstammelingen van deze roemrijke leider te worden gerekend. De zoons van Gideon hadden ingestemd met de weigering van de troon van Israël, maar Abimelech besloot om zich van deze positie te verzekeren. Een bewoner van Sichem zijnde, waar de familie van zijn moeder verbleef, verleide hij hen om invloed op de bewoners van Sichem uit te oefenen in zijn voordeel. Hij streefde er naar om zijn eigen belangen te bevoordelen door zijn broers in de basis op een verkeerde manier voor te stellen. Hij beschuldigde hen ervan van plan te zijn de macht te grijpen en zich te verenigen in het bestuur en hij probeerde het volk te overtuigen dat het veel beter voor hen zou zijn om geregeerd te worden door iemand uit hun eigen midden dan door zo’n bende tirannen.” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

DINSDAG

3. **Welke verraderlijke wreedheid pleegde Abimelech tegen zijn halfbroers, door zich van de sympathie en steun van de Sichemieten te verzekeren? Richteren 9:4-6.**

Richteren 9:4-6 *Zij gaven hem zeventig zilverstukken uit het huis van Baäl-Berith, en daarmee huurde Abimelech lichtzinnige leeglopers in, die hem volgden. Toen kwam hij in het huis van zijn vader in Ofra en doodde zijn broers, de zonen van Jerubbaäl, op één en dezelfde steen: zeventig mannen. Maar Jotham, de jongste zoon van Jerubbaäl, bleef over, omdat hij zich had verborgen. Daarop verzamelden zich alle burgers van Sichem en heel Beth-Millo. Zij gingen op weg en maakten Abimelech koning bij de hoge eik die bij Sichem staat.*

“Abimelech was succesvol in zijn plannen en werd geaccepteerd, eerst door de Sichemieten, en later in het algemeen door het volk, als de bestuurder van Israël. Maar terwijl hij op deze manier werd verhoogd tot de hoogste positie door de gift van de natie aan hem, was hij het vertrouwen in hem gesteld, uitermate onwaardig. Zijn geboorte was niet edel en zijn karakter vals. De hogere en nobelere kwaliteiten, deugd, integriteit en waarheid, heeft hij nooit gekoesterd. Hij bezat

een sterke wil en een ontembare onverzettelijkheid, en zo met behulp van gewetenloze maatregelen, bereikte hij zijn doel. De Israëlieten, verblind door hun eigen zondige weg van afval, handelden direct tegen Gods uitdrukkelijke geboden, en Hij liet hen over aan de gevolgen van hun dwaasheid. Het was niet Gods wil dat Israël een koning zou hebben. Maar in het geval dat ze op deze manier wilden worden geregeerd, heeft God, die de trots en perversiteit van het menselijk hart doorgrondt, Zich het recht voorbehouden om een koning over hen aan te stellen.” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

WOENSDAG

Jothams gelijkenis

4. **Hoe reageerde Jotham, Gideons enige overlevende zoon, op Abimelechs wreedheid en willekeur? Welke gelijkenis vertelde hij om te laten zien dat Abimelech niet verdiende om koning over Israël te zijn? Richteren 9:7-16, 21.**

Richteren 9: 7-16, 21 Toen zij dit Jotham verteld hadden, ging hij op de top van de berg Gerizim staan, en hij verhief zijn stem en riep en zei tegen hen: Luister naar mij, burgers van Sichem! Dan zal God naar u luisteren. Eens gingen de bomen op weg om een koning over zich te zalven. Ze zeiden tegen de olijfboom: Wees koning over ons! Maar de olijfboom zei tegen hen: Zou ik mijn olie opgeven, die God en de mensen in mij prijzen, en zou ik weggaan om boven de andere bomen te zweven? Toen zeiden de bomen tegen de vijgenboom: Komt u, wees koning over ons! Maar de vijgenboom zei tegen hen: Zou ik mijn zoetigheid en mijn goede vrucht opgeven, en zou ik weggaan om boven de andere bomen te zweven? Toen zeiden de bomen tegen de wijnstok: Komt u, wees koning over ons! Maar de wijnstok zei tegen hen: Zou ik mijn nieuwe wijn opgeven, die God en mensen vrolijk maakt, en zou ik weggaan om boven de andere bomen te zweven? Ten slotte zeiden al de bomen tegen de doornstruik: Kom, weest u koning over ons! En de doornstruik zei tegen de bomen: Als u mij naar waarheid tot koning over u zalft, kom dan en neem de toevlucht in mijn schaduw. Maar zo niet, laat er dan vuur uitgaan van de doornstruik, dat de ceders van de Libanon zal verteren. Welnu, als u naar waarheid en in oprechtheid gehandeld hebt, toen u Abimelech koning maakte, en als u goed gehandeld hebt met Jerubbaäl en zijn huis, en als u met hem hebt gedaan overeenkomstig de verdienste van zijn

handen. [...] Toen ging Jotham haastig op de vlucht. Hij ging naar Beër en woonde daar vanwege zijn broer Abimelech.

“Toen Jotham dit werd verteld, ging hij onmiddellijk naar Sichem. Brandend door een gevoel van verschrikkelijk onrecht en wreedheid dat op zijn familie was gestapeld. Hij besloot met inachtneming van alle gevaar om de feiten in haar ware licht aan de mensen voor te stellen. [...] Jotham beklom de berg Gerizim tot een plaats waar hij door alle mensen kon worden gezien en gehoord en sprak hen toe met woorden van scherpe terechtwijzing. Met een zeer passende en mooie gelijkenis liet hij de domheid en het onrecht van hun weg zien. Hij liet de bomen zien die één van hen zochten om hem koning te maken. [...] Het onzelfzuchtige en niet ambitieuze gedrag van Gideon en zijn zonen werd krachtig geportretteerd, en ook de ondankbaarheid van de Sichiemieten. Jotham besloot met woorden die bewezen een profetie te zijn. ‘Indien u dan in waarheid en in oprechtheid bij Jerubbaäl en bij zijn huis op deze dag gehandeld hebt, zo weest vrolijk over Abimélech, en hij zij ook vrolijk over u.

Maar indien niet, zo ga vuur uit van Abimélech, en vertere de burgers van Sichem, en het huis van Millo; en vuur ga uit van de burgers van Sichem, en van het huis van Millo, en vertere Abimélech!’ (Richteren 9:19, 20)” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

DONDERDAG

5. **Hoelang regeerde Abimelech over Israël, ondanks al Zijn schandelijk misbruik? Wat deed God, na alles wat deze man had gedaan, om te verhinderen dat hij nog langer over Israël heerste? Richteren 9:22-24.**

Richteren 9:22-24 *Toen Abimelech drie jaar over Israël geheerst had, zond God een boze geest tussen Abimelech en de burgers van Sichem. De burgers van Sichem handelden trouweloos tegen Abimelech, opdat het geweld tegen de zeventig zonen van Jerubbaäl en hun bloed zouden neerkomen op hun broer Abimelech, die hen gedood had; en op de burgers van Sichem, die hem aangemoedigd hadden om zijn broers te doden.*

“De overeenkomst om Abimelech hun koning te maken, laat zien hoe diep Israël was gevallen. Wat een contrast tussen hun nederige, godvrezende leider, Mozes, die zich totaal onwaardig voelde om zijn

positie in te nemen en deze beginnende koning, die zich had verzekerd van de troon door verraad, en zich vestigde door geweld en bloedvergieten. Het zou ons angst moeten inboezemen te bedenken hoe ver mensen kunnen gaan in hun misdaad, als zij de invloed van Gods Geest hebben verworpen. Een despoot¹, een moordenaar, was geplaatst als hoogste leider van Israël. [...]

Werkelijk, wat een opvallend contrast tussen de zelfopofferende, toegewijde leider die door God was aangesteld, en het monster van ondankbaarheid en wreedheid dat Israël op de troon heeft geplaatst. Door de olijfboom, de vijgenboom en de wijnstok werden de nobele en oprechte figuren zoals Mozes en Jozua verbeeld, die een levend voorbeeld waren van wat een leider van Israël zou moeten zijn. Zulke mannen eisten geen koninklijke eer op. Het was hun werk om hun medemensen te zegenen en zij ambieerden niet een rang of macht.” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

VRIJDAG

6. **Wat deed Abimelech met de bewoners van Sichem, die hij beschouwde als verraders? Welke ander stad viel hij aan en nam hij in? Richteren 9:42-45, 50.**

Richteren 9:42-45, 50 *En het gebeurde de volgende dag dat het volk de stad uittrok, het veld in, en men vertelde het aan Abimelech. Toen nam hij zijn manschappen, verdeelde hen in drie groepen en legde een hinderlaag in het veld. Daarna zag hij, en zie, het volk trok de stad uit. Daarop viel hij hen aan en versloeg hen. Terwijl Abimelech en de groepen die bij hem waren, hen overvielen en bij de ingang van de stadspoort bleven staan, overvielen de twee andere groepen allen die in het veld waren, en versloegen hen. Die hele dag streed Abimelech tegen de*

¹ Noot van de vertalers: Een despoot is een heerser die op een autoritaire en vaak wrede manier regeert, zonder rekening te houden met de vrijheid of de rechten van zijn onderdanen. Hij heeft onbeperkte macht en maakt vaak misbruik van die macht om zijn eigen belangen te dienen, zonder inspraak of kritiek te tolereren.

stad. Hij nam de stad in, en het volk dat daarin was, doodde hij. Hij brak de stad af en bestrooide die met zout. [...] Daarna ging Abimelech naar Tebez. Hij sloeg zijn kamp op bij Tebez en nam het in.

“Drie jaar lang duurde de regering van deze slechte man, en toen stuurde God moeilijkheden onder degenen die zich hadden verenigd op deze slechte weg. Dezelfde mannen die Abimelech koning hadden gemaakt, werden nu verafschuwd door zijn demoraliserende heerschappij en zijn harteloze tirannie. Door verraad had hij de troon verworven en nu besloten ze hem door verraad te verwijderen. De woorden van Jotham werden vervuld. Onenigheid, strijd en haat hadden de overhand tussen Abimelech en zijn onderdanen. De wreedheid van de koning was niet geëindigd bij de zonen van Gideon. Iedereen die tegen zijn wil in opstand kwam, werd terstond ter dood gebracht. Maar de tijd van vergelding voor zowel Abimelech als de Sichemieten die hem hadden ondersteund, was aanstaande. De stad van Sichem die had gerebelleerd, werd aangevallen door de strijdkrachten van de koning en de inwoners werden omgebracht....

Een naburige stad deed mee met Sichem in de opstand. Abimelech viel ook deze plaats aan. Nadat hij deze had ingenomen, besliste hij om de inwoners te verbranden met hun toren, zoals hij met Sichem had gedaan. Maar de slechte koning had de grenzen van de goddelijke verdraagzaamheid overschreden. Hem was toegestaan om de wraak van God op Israël uit te voeren, en nu werd zijn criminele carrière voortijdig beëindigd.” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

SABBAT

Van conflict tot de dood

7. **Hoe eindigde het leven van deze misbruikende en tegenstrijdige man? Welke les kan worden geleerd uit wat over hem geschreven is? Richteren 9:52-57; Mattheüs 7:2.**

Richteren 9:52-57 *Toen kwam Abimelech bij de toren en bestormde die. Maar toen hij de ingang van de toren naderde om die in brand te steken, wierp een vrouw een stuk van een molensteen op Abimelechs hoofd, en zij verbrijzelde zijn schedel. Toen riep hij snel de knecht die zijn wapens droeg en zei tegen hem: Trek uw zwaard en dood mij, want anders zullen zij over mij zeggen: Een vrouw heeft hem gedood. Daarop doorstak zijn knecht hem, zodat hij stierf. En toen de mannen van Israël zagen dat Abimelech dood was, gingen zij terug, iedereen naar*

zijn woonplaats. Zo liet God het kwaad van Abimelech, dat hij zijn vader aangedaan had door zijn zeventig broers te doden, op zijn hoofd terugkeren. Evenzo liet God al het kwaad van de mensen van Sichem op hun hoofd terugkeren. En de vloek van Jotham, de zoon van Jerubbaäl, kwam over hen.

Matthéüs 7:2 *Want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden.*

“Op deze wijze zijn zowel Abimelech als de Sichemieten door het recht van God gestraft. Dit verschrikkelijke verhaal zou ons de les moeten leren dat zonde nooit onbestraft blijft, en het gevaar van het betreden van het pad van ongehoorzaamheid zou een diepe indruk op onze geest moeten maken. Alle ware grootheid van karakter, alle vrede en vreugde van de ziel moet komen van een totale overeenstemming met de wil van God. Het pad van vreugdevolle gehoorzaamheid is het pad van veiligheid en geluk. Boodschappen van genade worden gezonden uit de hemel om ons de juiste weg te leren. Kracht voor de strijd van het leven staat ons altijd ter beschikking. Met de hulp van God kunnen we de overwinning behalen.” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

Voor verdere studie

“Wanneer mensen de vrees voor God verwerpen, moeten we niet verbaasd zijn als we zien dat ze het pad van eer en integriteit verlaten. Ze volgen een andere gids. Ze haasten zich op de reis van het leven, achteloos en aanmatigend, echter altijd bang en ontevreden omdat ze de Enige verlaten hebben die hen rust en veiligheid kan geven. Eenmaal op het verkeerde pad, gaan velen verder alsof ze door liefde verblind zijn, ondanks dat elke stap ze verder leidt van de Bron van licht en de Toren van kracht.... Er zijn velen die de benaming van ‘beleidsmensen’ zouden minachten, maar die zich zullen verlagen tot verhulling, ontwijking en zelfs verkeerde voorstelling van zaken om hun doelen te bereiken. Hij die, in een zaak van goed en kwaad, neutraal blijft om de vriendschap van allen te behouden; hij die door het ontwijken van de waarheid tracht te verzekeren wat door moed gewonnen moet worden; hij die wacht tot anderen de leiding nemen, wanneer hij zelf voorwaarts zou moeten gaan, en dan de vrijheid voelt om hun koers te berispen, al deze mensen worden in Gods ogen tot bedriegers gerekend.” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

Tola en Jaïr – Richters van Israël

“Ware schuldbelijdenis heeft altijd een specifiek karakter, en erkent de zonden bij name. Deze kunnen van een zodanige aard zijn, dat ze uitsluitend voor God gebracht mogen worden; het kunnen ook zonden zijn die beleden moeten worden aan degenen die erdoor gekwetst zijn; of ze kunnen zo algemeen van aard zijn, dat ze voor de gemeente moeten worden beleden. Alle schuldbelijdenissen moeten echter specifiek van aard zijn en de zonden, waaraan men zich schuldig heeft gemaakt, moeten bij name genoemd worden.” – *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 519.

ZONDAG

1. Welke richter stelde de Heer aan om Israël te verdedigen en hoeveel jaar droeg hij de verantwoordelijkheid? Richteren 10:1, 2.

Richteren 10:1, 2 *Na Abimelech stond Tola op om Israël te verlossen. Hij was de zoon van Pua, de zoon van Dodo, een man uit Issaschar, en hij woonde in Samir, in het bergland van Efraïm. Hij gaf drieëntwintig jaar leiding aan Israël. Toen stierf hij en werd begraven in Samir.*

“Na de dood van Abimelech verwekte de Here Thola om Israël te richten. Zijn vreedzame regering vormde een gelukkige tegenstelling met de stormachtige tonelen die het volk had doorgemaakt. Het was niet zijn werk om legers aan te voeren in de strijd en overwinningen te behalen over de vijanden van Israël, zoals de vorige richters dat hadden gedaan, maar zijn invloed bewerkte een hechtere eenheid onder het volk en vestigde de regering op een steviger basis. Hij herstelde orde, wet en gezag.

Anders dan de afgunstige Abimelech was het grote verlangen van Thola niet om positie of eer voor zichzelf te verkrijgen, maar de toestand van het volk te verbeteren. Als een diep ootmoedig man voelde hij dat hij geen groot werk tot stand kon brengen, maar hij was vastbesloten om getrouw zijn plicht tegenover God en het volk te doen. Hij schatte het voorrecht om God te aanbidden op hoge waarde en verkoos

dicht bij de tabernakel te wonen zodat hij daar de diensten vaker kon meemaken (ST 11 aug. 1881).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 89, 90.

MAANDAG

2. Wie heeft de Heer na hem doen opstaan? Wat was zijn missie? Richteren 10:3-5.

Richteren 10:3-5 *Na hem stond Jaïr op, de Gileadiet. Hij gaf tweeëntwintig jaar leiding aan Israël. Hij had dertig zonen, die op dertig ezelshengsten reden en dertig steden hadden. Men noemt ze tot op deze dag de dorpen van Jaïr, die in het land Gilead liggen. Jaïr stierf en werd begraven in Kamon.*

“Thola bestuurde Israël drieëntwintig jaar en werd door Jaïr opgevolgd. Deze richter vreesde de Here ook en streefde er naar de aanbidding onder het volk te handhaven. In bestuurszaken werd hij bijgestaan door zijn zonen, die als magistraten dienst deden en van plaats tot plaats gingen om recht te spreken.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 90.

DINSDAG

Nog meer ongehoorzaamheid en onderdrukking

3. Wat deed het volk – hoewel de goddelijke voorzienigheid bleef werken om Israël van zijn vijanden te bevrijden – toen het niet langer onder de leiding van een richter stond? Richteren 10:6.

Richteren 10:6 *Maar de Israëlieten deden opnieuw wat slecht was in de ogen van de HEERE, en dienden de Baäls en de Astartes en de goden van Syrië, de goden van Sidon, de goden van Moab, de goden van de Ammonieten en de goden van de Filistijnen. Zij verlieten de HEERE en dienden Hem niet.*

“ ‘Zij tergden Hem door hun hoogten, wekten Hem tot naijver door hun beelden.’ Daarom gaf Hij de woning van Silo prijs, de tent die Hij onder de mensen had opgeslagen; Zijn sterkte gaf Hij over in gevangenschap.... Zijn volk gaf Hij prijs aan het zwaard, en was verbolgen op Zijn erfdeel’. (Psalm 78:52, 58, 60-62) Toch heeft Hij Zijn volk niet

geheel en al verlaten. Altijd is er een overblijfsel trouw gebleven aan Jehova, en van tijd tot tijd verwekte God mannen, trouw en moedig, om de afgoderij weg te doen en de Israëlieten van hun vijanden te verlossen. Maar als de bevrijder gestorven was en het volk weer vrij was zijn weg te gaan, keerden ze geleidelijk terug tot hun afgoden. Zo werd de geschiedenis van afdwalen en straffen, van schuldbelijdenis en bevrijding, telkens weer herhaald.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 497. “In zekere mate viel het volk tijdens het laatste deel van Jaïrs regering, en met name na zijn dood, weer terug tot afgodendienst (ST 11 aug., 1881).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 90.

WOENSDAG

4. **Wat gebeurde er daarom nogmaals? Hoe ver strekten de problemen die de stammen ten oosten van de Jordaan tegenkwamen zich uit naar andere gebieden? Richteren 10:7-9.**

Richteren 10:7-9 *Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Israël en Hij leverde hen over in de hand van de Filistijnen en in de hand van de Ammonieten. En in datzelfde jaar begonnen dezen de Israëlieten te verdrukken en te vertrappen. Achttien jaar onderdrukten zij al de Israëlieten die aan de overzijde van de Jordaan woonden, in het land van de Amorieten, dat in Gilead lag. Bovendien staken de Ammonieten de Jordaan over om ook tegen Juda te strijden en tegen Benjamin en het huis van Efraïm, zodat Israël zeer in het nauw zat.*

“Na de dood van Abimelek stonden er richters op die de Here vreesden, waardoor een tijd lang de afgoderij werd tegengehouden, maar weldra keerde het volk terug tot de gebruiken van de heidense volken om hen heen. Onder de stammen in het noorden hadden de goden van Syrië en Sidon vele aanbidders. In het zuidwesten hadden de goden der Filistijnen, en in het oosten de goden der Moabieten en Ammonieten de harten van Israël afgewend van de God hunner vaders. Maar de afval werd spoedig gestraft. De Ammonieten onderwierpen de stammen in het oosten en trokken de Jordaan over en vielen het gebied van Juda en Efraïm binnen. In het westen kwamen de Filistijnen van hun vlakten langs de kust, om overal te roven en te branden. Opnieuw scheen Israël overgelaten aan de macht van onverbiddelijke vijanden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 506.

DONDERDAG

5. **Van welke verschillende vijanden had de Heer Israël telkens bevrijd als het volk Hem in berouw aanriep? Richteren 10:10-12.**

Richteren 10:10-12 *Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE en zeiden: Wij hebben tegen U gezondigd, zowel omdat wij onze God hebben verlaten, alsook omdat wij de Baäls hebben gediend. Maar de HEERE zei tegen de Israëlieten: Heb Ik u niet van de Egyptenaren verlost, en van de Amorieten, de Ammonieten en de Filistijnen, en van de Sidoniërs, de Amalekieten en de Maonieten, toen zij u onderdrukten en u tot Mij riep en Ik u uit hun hand verlost?*

“Weer zocht het volk hulp bij Hem, die ze verlaten en versmaad hadden. ‘Toen riepen de Israëlieten tot de Here: Wij hebben tegen U gezondigd, want wij hebben onze God verlaten en de Baäls gediend.’ Maar deze droefheid had geen oprecht berouw gewekt. Het volk treurde over de zonden, omdat daardoor het lijden hun getroffen had, maar ze treurden niet over het feit dat ze God gesmaad hadden door het overtreden van Zijn heilige wet. Oprecht berouw is meer dan droefheid over zonde. Het is een bewust zich afwenden van het kwaad.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 506.

VRIJDAG

6. **Wat antwoordde de Heer – nadat Hij hen al had bevrijd van de onderdrukking van verschillende naties – toen zij Hem aanriepen om hen te bevrijden van de Filistijnen en Ammonieten? Richteren 10:13, 14.**

Richteren 10:13, 14 *En toch hebt u Mij verlaten en andere goden gediend. Daarom zal Ik u niet meer verlossen. Ga weg en roep tot de goden die u verkozen hebt. Laten die u verlossen ten tijde dat u in nood verkeert!*

“Deze ernstige en aangrijpende woorden doen ons denken aan een ander beeld – de grote oordeelsdag – wanneer degenen die Gods genade verworpen hebben en Zijn barmhartigheid hebben veracht, met Zijn gerechtigheid in aanraking zullen worden gebracht. Voor die rechtbank moeten zij verantwoording afleggen die de hun door God

geschonken talenten van tijd, middelen of verstand hebben gebruikt om de goden dezer wereld te dienen. Ze hebben hun enige ware en liefdevolle Vriend verlaten, om de weg van het gemak en van werelds genoegten te kiezen. Ze waren van plan eenmaal terug te keren tot God; maar de wereld met haar dwaasheden en misleidingen heeft hun aandacht opgeëist. Lichtzinnig vermaak, het pronken met kleding, en het toegeven aan eetlust verstokten het hart en stompten het geweten af, zodat de stem der waarheid niet langer werd gehoord. De plicht werd verwaarloosd. Dingen van onschatbare waarde werden niet gewaardeerd, tot het hart alle verlangen verloor om een offer te brengen voor Hem, die zoveel voor de mens heeft gegeven. In de tijd van de oogst zullen ze maaien wat ze gezaaid hebben.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 506, 507.

SABBAT

Smeebeden en hervorming

7. **Israël bevond zich in grote moeilijkheden en wat vroeg het opnieuw? Welke hervorming vond er plaats, ook al was het niet een bepaalde richter die erop aandrong? Richteren 10:15, 16.**

Richteren 10:15, 16 *Maar de Israëlieten zeiden tegen de HEERE: Wij hebben gezondigd. Doet u maar met ons naar alles wat goed is in Uw ogen; alleen, red ons toch op deze dag! En zij deden de vreemde goden uit hun midden weg en dienden de HEERE. Toen kon Zijn ziel de moeite van Israël niet langer verdragen.*

“Welk een lankmoedige barmhartigheid van onze God! Toen Zijn volk afstand deed van hun zonden, die Zijn tegenwoordigheid onmogelijk hadden gemaakt, hoorde Hij naar hun gebeden en begon voor hen te werken.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 507.

“Zij wier gedachten uitgaan naar het bespoedigen of het belemmeren van het evangelie, overdenken dat doorgaans van hun eigen standpunt en met betrekking tot de wereld; slechts weinigen overdenken dat met betrekking tot God. Weinigen bepalen hun gedachten bij het lijden dat de zonde onze Schepper heeft aangedaan. De ganse hemel leed mee in de doodstrijd van Christus, maar dat lijden begon of eindigde niet met Zijn verschijning in het vlees. Voor ons traag begrip is het kruis een openbaring van de pijn die de zonde, vanaf haar ontstaan, het hart van God heeft toegebracht. Elke afwijking van het recht, elke wrede dood,

elk falen van de mens Zijn ideaal te benaderen, smart Hem. Toen over Israël de rampen kwamen als een zeker gevolg van hun afdwaling van God – onderworpen door hun vijanden, een gruwzame behandeling en dood – wordt in verband daarmee gezegd dat ‘Hij Israëls ellende niet langer kon aanzien’ ‘In al hun benauwdheid was ook Hij benauwd.... en Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van ouds’. Richteren 10:16; Jesaja 63:9.” –*Karaktervorming*, blz. 265.

Voor verdere studie

“Schuldbelijdenis zal niet aanvaardbaar zijn voor God, als het niet samen gaat met oprechte bekering en hervorming. Er moeten duidelijke veranderingen plaatsvinden in het leven; alles wat God een aanstoot is, moet worden weggedaan. Dit zal het resultaat zijn van oprecht verdriet over zonde. Paulus zegt, als hij het heeft over de bekering: ‘Zie toch, wat juist deze ervaring van droefheid naar Gods wil u gebracht heeft: welk een ernst, meer nog, verontschuldiging, verontwaardiging, vrees, verlangen, ijver, bestraffing. Gij hebt in allen dele doen blijken, dat gij zuiver stond in deze zaak.’ (2 Korinthe 7:11)” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 519.

13^e Les

Sabbat 29 maart 2025

Sabbatbegin 19.07 ^u ↔ 19.09 ^u

Jefta door God gebruikt om Israël te bevrijden

“Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzaam, omdat zij de verkenners met vrede had ontvangen. En wat zal ik nog meer zeggen? Want de tijd ontbreekt mij om te vertellen over Gideon, Barak, Simson, Jefta, David en Samuel en de profeten. Zij hebben door het geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid in praktijk gebracht, beloften verkregen, muilen van leeuwen gesloten. Zij hebben de kracht van het vuur geblust, zij zijn aan de scherpte van het zwaard ontkomen, zij hebben in zwakte kracht ontvangen, zij zijn machtig geworden in de oorlog, legers van vreemden hebben zij op de vlucht gejaagd.” Hebr. 11:31-34.

Mishandeld in zijn eigen familie

1. **Wat staat er in de Schrift over Jefta's achtergrond en de manier waarop zijn broers hem behandelden? Richteren 11:1-3.**

Richteren 11:1-3 *De Gileadiet Jefta nu was een strijdbare held, maar hij was het kind van een hoer. Gilead had Jefta echter verwekt. Ook de vrouw van Gilead baarde hem zonen. En toen de zonen van deze vrouw groot geworden waren, joegen zij Jefta weg en zeiden tegen hem: Jij zult in het huis van onze vader geen erfbezit hebben, want je bent een zoon van een andere vrouw. Toen vluchtte Jefta voor zijn broers en ging in het land Tob wonen. En leeglopers verzamelden zich bij Jefta en trokken er met hem op uit.*

“De onwankelbare dienaren van God hebben meestal de bitterste vervolging geleden van valse godsdienstleraren. Maar de ware profeten zullen altijd de voorkeur geven aan smaad en zelfs de dood boven ontrouw aan God. Het Oneindige Oog is gericht op de werktuigen van goddelijke terechtwijzing, en zij dragen een zware verantwoordelijkheid. Maar God beschouwt de schade die aan hen wordt toegebracht door een verkeerde voorstelling van zaken, leugen of misbruik alsof het aan Hemzelf wordt toegebracht, en zal dienovereenkomstig straffen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 167.

2. **Welke vijanden trokken ten strijde tegen Israël? Tot wie wendden de Israëlieten zich om een uitweg te vinden uit dit vreselijke probleem? Richteren 11:4-7.**

Richteren 11:4-7 *En het gebeurde na enkele dagen dat de Ammonieten tegen Israël streden. En het gebeurde, terwijl de Ammonieten tegen Israël streden, dat de oudsten van Gilead op weg gingen om Jefta uit het land Tob te halen. Zij zeiden tegen Jefta: Kom en wees onze aanvoerder, en laten wij tegen de Ammonieten strijden. Jefta zei echter tegen de oudsten van Gilead: Hebt ú mij niet gehaat en mij uit het huis van mijn vader weggejaagd? Waarom bent u dan nu naar mij toe gekomen, nu u in het nauw zit?*

“Satan schept buitengewoon veel behagen in oorlog en strijd, want ze zwepen de laagste hartstochten op en jagen hun slachtoffers in zonde gedompeld en met bloed doordrenkt, de dood in. Hij hitst de volken op om oorlog te voeren, want dan kan hij de gedachten van de mensen afleiden van hun voorbereiding om te kunnen staan op de dag des Heren.” –*De grote strijd*, blz. 544.

DINSDAG

Jefta geroepen om te leiden

3. In welke positie bevond Jefta zich als gevolg van de gemaakte afspraak? Richteren 11:8-11.

Richteren 11:8-11 *En de oudsten van Gilead zeiden tegen Jefta: Juist daarom zijn wij nu naar u teruggekomen, opdat u met ons meegaat en tegen de Ammonieten strijdt. U zult voor ons het hoofd zijn over alle inwoners van Gilead. Toen zei Jefta tegen de oudsten van Gilead: Als u mij terughaaft om te strijden tegen de Ammonieten, en de HEERE hen aan mij zal overleveren, zal ik dan uw hoofd zijn? Daarop zeiden de oudsten van Gilead tegen Jefta: Moge de HEERE toehoorder tussen ons zijn als wij niet zo, overeenkomstig uw woorden, zullen handelen. Zo ging Jefta met de oudsten van Gilead mee, en het volk stelde hem als hoofd en aanvoerder over zich aan. En Jefta sprak al zijn woorden voor het aangezicht van de HEERE in Mizpa.*

“Nu verootmoedigden de Israëlieten zich voor de Here. ‘Zij verwijderden de vreemde goden uit hun midden en dienden de Here.’ En het liefdevolle hart van de Here werd bedroefd; ‘Hij kon Israëls ellende niet langer aanzien.’ Welk een lankmoedige barmhartigheid van onze God! Toen Zijn volk afstand deed van hun zonden, die Zijn tegenwoordigheid onmogelijk hadden gemaakt, hoorde Hij naar hun gebeden en begon voor hen te werken.

Een verlosser stond op in de persoon van Jefta, een Gileadiet, die tegen de Ammonieten streed en hun macht vernietigde. Achttien jaar lang had Israël gezocht onder de druk van zijn vijanden, en toch was de les die ze door lijden moesten leren, zo snel vergeten.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 507.

4. **Welke overtuigende argumenten gaf Jefta schriftelijk om de koning van de Ammonieten ervan te overtuigen Israël niet aan te vallen? Richteren 11:12, 26-28.**

Richteren 11:12, 26-28 *Vervolgens stuurde Jefta boden naar de koning van de Ammonieten om te zeggen: Wat hebben ik en u met elkaar te maken, dat u naar mij toe gekomen bent om tegen mijn land te strijden? [...] En dat terwijl Israël driehonderd jaar in Hesbon en de bijbehorende plaatsen heeft gewoond, en in Aroër en de bijbehorende plaatsen, en in al de steden die aan de oevers van de Arnon liggen. Waarom hebt u die dan al die tijd niet bevrijd? Niet ik heb tegen u gezondigd, maar ú handelt verkeerd ten aanzien van mij door tegen mij te strijden. Laat de HEERE, Die Rechter is, deze dag oordelen tussen de Israëlieten en de Ammonieten. Maar de koning van de Ammonieten luisterde niet naar de woorden van Jefta, die hij hem gestuurd had.*

“Moeilijke punten van de waarheid voor deze tijd zijn duidelijk geworden dankzij de ernstige inspanningen van een paar aan het werk toegewijde mensen. Vasten en vurig gebed tot God hebben de Heer ertoe bewogen Zijn schatkamers van waarheid voor hun verstand te openen. Sluwe tegenstanders en opschepperige Goliaths moesten het hoofd geboden worden, soms van aangezicht tot aangezicht, maar vaker met de pen. Satan heeft mensen aangezet tot felle tegenstand, om de ogen te verblinden en het begrip van de mensen te verduisteren. De weinigen die het belang van de zaak en de waarheid van God op het hart hadden, werden opgewekt om deze te verdedigen. Zij zochten niet naar gemak, maar waren bereid om zelfs hun leven te wagen omwille van de waarheid.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 650, 651.

Conflict en overwinning

5. **Wat gebeurde er met de Ammonieten toen ze weigerden Jefta's vredesboodschap te accepteren? Richteren 11:32, 33.**

Richteren 11:32, 33 *Zo trok Jefta op naar de Ammonieten om tegen hen te strijden, en de HEERE gaf hen in zijn hand. En hij versloeg hen vanaf Aroër tot waar u bij Minnith komt: twintig steden; en tot bij Abel-Keramim, met een zeer grote slag. Zo werden de Ammonieten vernederd van voor de ogen van de Israëlieten.*

“God is traag tot toorn. Hij gaf de goddeloze volkeren een proeftijd, zodat ze bekend konden worden met Zijn karakter en met Hemzelf. Naar het licht dat ze kregen, werden ze veroordeeld omdat ze weigerden het licht te aanvaarden en hun eigen weg boven Gods weg kozen. God noemde de reden waarom Hij niet terstond de Kanaanieten uitroeide. De maat van ongerechtigheid der Amorieten was nog niet vol. Door hun ongerechtigheid bereikten zij geleidelijk het punt, waar Gods verdraagzaamheid niet langer kon worden uitgeoefend en ze zouden worden verdelgd. Gods straf zou worden uitgesteld tot dat tijdstip was bereikt en de maat van hun ongerechtigheid vervuld was. Alle volken hadden een proeftijd. Zij, die Gods wet teniet deden, vervielen van kwaad tot erger. De kinderen erfden de opstandige geest van hun ouders en handelden slechter dan hun vaders voor hen, tot Gods toorn op hen zou vallen. Hoewel de straf werd uitgesteld, was ze niettemin zeker (MS 58, 1900).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 90.

VRIJDAG

6. **Welke belofte deed Jefta vóór de zegevierende strijd tegen de Ammonieten? Richteren 11:29-31; Deuteronomium 23:21-23; Prediker 5:3-5.**

Richteren 11:29-31 *Toen kwam de Geest van de HEERE op Jefta, en hij trok door Gilead en Manasse. Vervolgens trok hij door Mizpe in Gilead, en vanuit Mizpe in Gilead trok hij op naar de Ammonieten. En Jefta deed de HEERE een gelofte en zei: Als U de Ammonieten geheel in mijn hand zult geven, dan zal dat wat naar buiten komt en mij vanuit de deur van mijn huis tegemoetkomt, als ik in vrede terugkeer van de Ammonieten, voor de HEERE zijn, en ik zal het als brandoffer offeren.*

Deuteronomium 23:21-23 *Wanneer u de HEERE, uw God, een gelofte gedaan hebt, mag u niet aarzelen die na te komen, want de HEERE, uw God, zal dat zeker van u eisen, en dan zou er zonde in u zijn. Maar als u ervan afziet een gelofte te doen, is er geen zonde in u. Wat er over uw lippen komt, moet u houden en doen, net als wanneer u de HEERE, uw*

God, een vrijwillige gave beloofd hebt, iets wat u met uw eigen mond gesproken hebt.

Prediker 5:3-5 *Wanneer u aan God een gelofte doet, stel dan niet uit die na te komen, want Hij heeft geen welgevallen aan dwazen. Kom na wat u belooft. Het is beter dat u niet belooft, dan dat u belooft maar niet nakomt. Sta uw mond niet toe, uw vlees te doen zondigen. Zeg ook niet in de tegenwoordigheid van de engel: dat was een vergissing. Waarom zou God zeer toornig worden om wat u zegt, en het werk van uw handen te gronde richten?*

“Beloften van dien aard aan mensen gedaan, zouden als bindend geacht worden. Zijn ze dan niet heiliger en bindender wanneer men die doet aan God? Zijn beloften die men met zijn geweten bezegelt, minder bindend dan schriftelijke overeenkomsten met mensen?” –*Uit de schatkamer der getuigenissen, deel 2, blz. 37.*

SABBAT

7. **Wie was – toen Jefta terugkeerde van de oorlog met de Ammonieten – de eerste die hem begroette en feliciteerde met de overwinning die de Heer hem had gegeven? Wat was de reactie van zijn dochter toen ze hoorde over de gelofte van haar vader? Richteren 11:34-36, 39.**

Richteren 11:34-36, 39 *Maar toen Jefta in Mizpa bij zijn huis aankwam, zie, toen kwam zijn dochter naar buiten, hem tegemoet, met tamboerijnen en in reidans. Nu was zij zijn enige kind; hij had verder geen zoon of dochter. En het gebeurde, toen hij haar zag, dat hij zijn kleren scheurde, en zei: Ach, mijn dochter! Je laat mij diep neerbukken en je hoort nu bij hen die mij in het ongeluk storten. Ik heb namelijk mijn mond naar de HEERE opengedaan en ik kan er niet op terugkomen. Maar zij antwoordde hem: Mijn vader, als u uw mond naar de HEERE hebt geopend, doe dan met mij overeenkomstig datgene wat u hebt gesproken, aangezien de HEERE u immers volledig gewroken heeft op uw vijanden, de Ammonieten. [...] En het gebeurde na verloop van twee maanden dat zij naar haar vader terugkeerde. En hij voltrok aan haar zijn gelofte, die hij had gedaan. Zij heeft geen gemeenschap gehad met een man.*

Voor verdere studie

“Vaak waren ze door hun zonden in de macht van hun vijanden gevallen, maar wanneer ze zich afwenden van hun boze wegen, verwekte God een bevrijder.

‘De Here zond Jerubbaäl [Gideon], Barak, Jeftha en Samuël, en redde u uit de macht der vijanden die u omringden, zodat gij veilig woonde.’ [1 Samuël 12:11].” –*Patriarchen en profeten*, blz. 563.

ZONSONDERGANGEN

1	vrijdag Sabbat	3 januari 4 januari	• 16.42 uur • 16.43 uur
2	vrijdag Sabbat	10 januari 11 januari	• 16.51 uur • 16.52 uur
3	vrijdag Sabbat	17 januari 18 januari	• 17.02 uur • 17.03 uur
4	vrijdag Sabbat	24 januari 25 januari	• 17.14 uur • 17.15 uur
5	vrijdag Sabbat	31 januari 1 februari	• 17.26 uur • 17.28 uur
6	vrijdag Sabbat	7 februari 8 februari	• 17.39 uur • 17.41 uur
7	vrijdag Sabbat	14 februari 15 februari	• 17.52 uur • 17.54 uur
8	vrijdag Sabbat	21 februari 22 februari	• 18.05 uur • 18.07 uur
9	vrijdag Sabbat	28 februari 1 maart	• 18.18 uur • 18.20 uur
10	vrijdag Sabbat	7 maart 8 maart	• 18.31 uur • 18.32 uur
11	vrijdag Sabbat	14 maart 15 maart	• 18.43 uur • 18.45 uur
12	vrijdag Sabbat	21 maart 22 maart	• 18.55 uur • 18.57 uur
13	vrijdag Sabbat	28 maart 29 maart	• 19.07 uur • 19.09 uur
Tijden berekend voor midden Nederland (52°00' noorderbreedte en 5°00' oosterlengte)			